

ESCOLA
DEL
PARC

INICI DE CURS AMB DUBTES

**Els centres
escolars han
preparat la
tornada enmig
de directrius
erràtiques**

EL NOU PRAT NORD preveu blocs de fins a 12 pisos i el cobriment parcial de l'autovia

LA FESTA MAJOR es planteja amb un format molt més reduït i sense grans actes

EL DECRET DE LA GENERALITAT posa en perill la reprogramació cultural del Prat

C M M
CENTRE MÈDIC

*El millor
servei
mèdic
al seu costat*

Telèfon 93 479 16 90

**Atenem Temporalment a
causa del Covid-19**

**Medicina General
Pediatria
Radiologia
Horari de 9 a 13h i de 16 a 20h**

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

**Ahora, el Kia Sportage
también es Híbrido.**

Con etiqueta ECO

SPORTAGE

Nunca deja de sorprender.

The Power to Surprise

DELTAPRAT

Avenida Remolar, 9 • 08820 El Prat de Llobregat • Tel.: 93 370 35 02 • www.kia.com

Emisiones CO₂ combinadas WLTP correlado a NEDC (g/km): 108-129. Emisiones CO₂ combinadas WLTP (g/km): 138-165. Consumo combinado WLTP (l/100km): 5,3-6,3
*Consultar manual de garantía Kia.

Tornada segura a les aules

El proper 14 de setembre hauran passat sis mesos justos des que la canalla i el jovent van sortir de les aules i no hi van tornar -descomptant aquell intent absurd de retorn que el Govern va decretar de manera quasi improvisada gairebé a les acaballes del curs.

Un cop finalitzat, les disposicions anunciades i canviades d'una setmana per l'altra per part del Govern han convertit els preparatius del proper curs en un camí erràtic per als equips directius dels centres escolars. D'unes aules que es dibuixaven amb mesures extremes de distància, amb la mascareta omnipresent i amb grups reduïts d'alumnes que anirien alternant les classes presencials amb les digitals, es va passar en pocs dies a una previsió molt més relaxada, mantenint la densitat d'alumnes per classe i sense necessitat de distància ni mascareta a dins de l'aula.

En pocs dies, els rebrots de coronavirus han suposat fer un pas enrere en el clima de "nova normalitat" que calia decretar abans de la temporada turística. En menys de dos mesos tocarà reobrir les aules, i aquesta serà una veritable prova de foc on les improvisacions i la presa de decisions a la lleugera pot causar estralls, no només en l'àmbit sanitari, sinó en el de la conciliació de la vida familiar i laboral, aspecte on el nostre país encara es troba lluny de l'"assoliment satisfactori".

Retrets que ja cansen

Un element comú i continu des del començament de la crisi sanitària han estat els retrets i enfrontaments continus entre Governos de diferents àmbits (local, autonòmic, estatal) amb les sigles i l'argumentari de partit per sobre de l'argumentació raonada i la recerca d'una entesa per combatre una crisi tan greu. Populars contra socialistes; comuns contra sobiranistes... I a l'inrevés. El "nosaltres ho hauríem fet millor" ressona ja esgotador i aporta cada cop més evidències de mediocritat política que no pas mostres de capacitat de gestió pública.

Fem una humil crida des d'aquí perquè es posin a treballar plegats i facin un front comú centrat en la prevenció i les inversions en recursos mèdics i sanitaris. No hi ha més.

I, per descomptat, fem una crida -gairebé ens fa vergonya haver-la de fer a tota aquella gent, sobretot de franges d'edat més joves, perquè prenguin consciència d'una vegada. No dur la mascareta i no respectar les distàncies és fer que la gent més gran que els rodeja, molts cops del seu entorn familiar, es jugui la vida. Ni més ni menys. Apel·lem a la responsabilitat individual, sí, però la ferma sancionadora és indubtable que també ajuda.

Segueix-nos a Facebook facebook.com/periodicdelta i Twitter @periodicdelta

Delta

LLOBREGAT

Consell Editorial

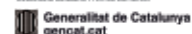
President: Alfredo García. Vicepresident: Josep Maria Canalías.
Secretari: Pere Manuel Azuara. President d'Honor: Jaume Monés

Director: Josep Maria Canalías • **Director Adjunt:** Vicenç Tierra • **Cap de redacció:** Javier Martínez
La crònica de la ciutat i cultura: Marga Solé, Meritxell Camacho, Neus Macías, Mariano Martínez, Rocio Núñez, Natalia Oliver, Sergi Olivera • **Esports:** Toni Espigares, Joan Centelles, Manolo Gol, Sergi Concha
• **Fotos:** Fernando Vecino, Joaquim Torrent, Francesc Serrano • **Foto portada:** Javier Martínez
• **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Joan Centelles, Jaume Nadal, Ricard González Comas

Dipòsit Legal B.48419-1977 • Impressió: Imagen.Punto Directo.sl

Associació Catalana Premsa Comarcal

 ACPC
Associació Catalana Premsa Comarcal

 Generalitat de Catalunya
gencat.cat

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33
e-mail: periodicdelta@yahoo.es

PREMI
TASIS-TORRENT
PREMI
CIUTAT DEL PRAT

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

EL QUIOSC

Dissabte passat al matí, mentre prenia un cafè a la terrassa d'un bar del carrer Ferran Puig, una dona de mitjana edat em va preguntar si a prop hi havia algun quiosc o establiment on comprar premsa diària. La pregunta em va sobtar perquè els lectors pratencs de diaris en paper saben que d'aquests punts de venda no n'hi ha cap al nucli antic des que "el Punxa" va tancar la "paradeta", tot i que són molt escassos a la ciutat.

Aquesta persona no deu ser pota blava o antiga resident. O potser, tot i ser-ho, segur que fa anys que no visita el poble -vaig pensar-, perquè aquesta situació de mancança de llocs de venda de periòdics no és de fa dos dies. Anys enrere, hi havia un quiosc de premsa, que també venia cromos i llepolies per a la canalla, gairebé a totes les places majors dels pobles, i El Prat no era l'excepció.

Bé. Vaig haver de rumiar uns instants per identificar a quins llocs del Prat aquella bona dona podria comprar el diari. Li vaig indicar com arribar al punt més proper, que, per cert, no era a la cantonada d'on estàvem. Al cap d'una mitja hora va passar una altra vegada pel davant de la cafeteria, i em va saludar aixecant la mà on portava el periòdic, amb un somriure d'agraïment, intuït per l'expressió dels seus ulls, que la mascareta que lluïa em va impedir veure dibuixat en els seus llavis.

He volgut escriure sobre un tema tan anecdòtic com aquest, per allunyar-me, i allunyar-vos, una estona del relat quotidià de la pandèmia, de la que tots estem hiper-informats; de les picabaralles entre administracions catalanes i de les múltiples i contradictòries indicacions dels experts sectorials sobre aquesta maleïda infecció, que ens ha encongit el cor i l'ànima el dia que entren en vigor noves restriccions per als ciutadans de Barcelona i de la seva Àrea Metropolitana

Des de Delta, continuem i continuarem informant-vos sobre l'afectació sanitària, social i econòmica a la nostra ciutat, i de les mesures preses per l'Ajuntament i altres administracions públiques per fer-hi front.

Mentrestant, complim les recomanacions. Cuideu-vos! Cuidem-nos!

JOSEP MARIA CANALÍAS

NEUS MACÍAS

El 14 de setembre és una data marcada en vermell al calendari de moltes famílies de tot el país. És la data en què –si els rebrots de la Covid ho permeten– els alumnes hauran de tornar a l'escola. Ells van ser els primers a ser enviats a casa –les classes van acabar el dijous 12 de març– i seran els últims a reprendre una estranya normalitat que va arribar abans a molts sectors que no pas a l'activitat lectiva. Són diverses les veus que asseguren que els nens han estat “els grans oblidats” d'aquesta pandèmia. Aquest és, per exemple, el punt de vista de Marta Cayero, de l'AMPA de l'escola Charles Darwin. “Sembla que primer de tot s'havien de treure del mig els nens, perquè eren els que més podien contagiar. I després, penso que no se'ls ha donat la importància que la seva educació mereix, són el futur”.

Des de les escoles se'ls va intentar acompanyar al màxim. Ho corrobora Marta Cayero, satisfeta per l'atenció rebuda per part del professorat des del primer moment. “Entre els pares hem estat en contacte, i també amb l'escola. El Darwin, a més, disposa d'una App que funciona molt bé, que es diu Dinantia, que s'utilitza per a comunicats des de l'escola a les famílies, i estem molt contents. Fins i tot ens han fet enquestes. Una d'elles era si teníem dispositius per a poder realitzar les classes. Ha estat una eina molt útil”.

No perdre el contacte amb l'alumne, la prioritat

El director del CEIP Josep Tarradellas, Juanjo Luján, tira la vista enrere per repassar la resposta del col·lectiu docent a l'inici de la crisi. “Han estat mesos molt difícils, ens hem hagut de reinventar. En un principi el tancament era només per a dues setmanes, però ja vam veure que s'allargaria i que havíem d'anar prenent decisions en poc temps”. Així, i tal com explicava Cayero, Luján insisteix en aquest extrem: “la comunicació es va fer indispensable: obrir les vies de contacte amb tota la comunitat va ser un dels grans objectius”. Luján assegura que “el correu electrònic, la web del centre, els espais de nivell, les videoconferències, el telèfon i el Whatsapp han estat les eines emprades per portar a terme aquesta comunicació”.

La bidireccionalitat era fonamental en aquest context. “Amb l'alumnat penjàvem propostes d'activitats cada dilluns a primera hora del matí que havien d'anar fent i enviant per correu del grup-classe. L'equip docent responia donant un feed-back de les diferents activitats que l'alumnat anava presentant. Paral·lelament s'anaven fent videoconferències per conèixer la situació de l'alumnat, resoldre dubtes, explicar dificul-

FOTO: JAVIER MARTÍNEZ

Tornar al cole amb la màxima normalitat, el repte del nou curs

“Sembla que primer de tot s'havien de treure del mig els nens, perquè eren els que més podien contagiar”, diu una mare del Darwin

L'altre gran qüestió que ha deixat al descobert aquesta pandèmia és la diferència entre els recursos digitals de les famílies

tats que en el dia a dia anaven sorgint. Les videoconferències podien ser en gran grup, en grup reduït o de manera individual amb l'alumne i/o amb la seva família”. I si des de l'escola es detectava que la participació de l'alumnat es reduïa, “els tutors intentaven contactar-ne per conèixer el motiu i, en cas necessari, oferir un suport més individual”.

La bretxa digital i la conciliació

Les famílies han hagut d'enfrontar dos grans reptes. D'una banda, gestionar la conciliació laboral amb les tasques parentals. Els nens s'estaven a casa, però els seus progenitors havien de continuar treballant. Qui atenia, doncs, les seves necessitats, també les educatives? L'altre gran qüestió que ha deixat al descobert aquesta pandèmia és la diferència entre els recursos digitals de què disposen les famílies, especialment les econòmicament més vulnerables. “Des del Departament s'ha intentat minimitzar aquesta bretxa digital dotant de recursos tecnològics els mateixos centres, i amb accés a la xarxa, als alumnes amb necessitats”, explica Luján, del Tarradellas. “Després de moltes dificultats vam aconseguir que les dotacions arribessin a l'alumnat a mitjan maig. També hem tingut el suport de l'ajuntament de la ciutat, que ens ha ajudat a arribar a altres famílies que no havien tingut accés als recursos del Departament d'Educació”.

I al setembre, què?

És la gran pregunta que es fan pares, alumnes i docents. Com seran les classes al nou curs escolar? Els equips directius de les escoles s'han mogut en les darreres setmanes en la incertesa de les erràtiques directrius que arribaven des de les administracions. Es va parlar d'assistència en l'alternança, alguns nens en dies parells, altres en senars... La resta de les matèries, via telemàtica, com aquests mesos. Primer havien de ser grups de 10 alumnes per classe, i la xifra ha anat canviant, fins a arribar als actuals 25, al tancament d'aquesta edició.

Ara, el criteri principal és "garantir la màxima presència en totes les etapes", assegura la regidora d'Educació, Pilar Eslava, que en les darreres setmanes ha mantingut diverses reunions amb els Serveis Territorials d'Educació, amb la Secretària General d'Educació, Núria Cuenca, i amb el conseller Josep Bargalló. Ara la regidoria redacta el 'Pla d'Actuació del Retorn Educatiu Curs 20-21 en el marc de la pandèmia', i el 23 de juliol era la data límit per rebre un Pla d'Organització Bàsic de cada escola del Prat.

Una de les mesures que demanen als centres educatius és especificar quins seran els accessos que s'utilitzaran per a les

Les entrades i les sortides s'hauran de fer en intervals de 10 minuts. Els familiars que vagin a recollir els nens no podran accedir a les instal·lacions dels centres

Cada grup estable podrà estar a classe sense mascareta ni distància social, "però els alumnes sí que hauran de dur mascareta quan transitin per zones comunes de cada escola"

entrades i les sortides, que s'hauran de fer en intervals de 10 minuts. Els familiars que vagin a recollir els nens no podran accedir a les instal·lacions dels centres.

Grups estables a classe sense distància social
"Es mantindran les actuals ràtios: 25 nens a Primària, 30 a Secundària, i a les escoles-bressol, 8 nadons de fins a 0 anys, 13 d'entre 1 i 2 anys, i 20 nens d'entre 2 i 3 anys",

relata Eslava. Els grups seran estables i tancats, amb un tutor de referència i fins a dos docents, que seran cinc en Secundària. A l'interior de cada classe, cada grup estable es podrà relacionar sense mascareta ni distància social. "Però els alumnes sí que hauran de dur mascareta quan transitin per zones comunes de cada escola, com els passadissos", assegura la regidora. Des de la Generalitat els han assegurat que els nous 5.000 docents que es contractaran han de garantir que les baixes dels docents es cobreixin des del primer dia. "Però jo penso que cinc mil seran pocs, ja veurem què passa", qüestiona Eslava.

Les famílies "també han de responsabilitzar-se de la salut dels seus fills", continua la regidora. Així, hauran de signar un document de responsabilitat i comprometre's a no portar els nens a l'escola si tenen febre o qualsevol símptoma.

En el pitjor dels escenaris possibles, si tot i les precaucions es donen casos de Covid-19 hi ha un protocol fixat: "la direcció de cada escola haurà de comunicar-ho al Departament d'Educació i des d'allà informaran els ajuntaments", assegura Eslava. "Hem de donar la millor resposta per tal que el nou curs sigui el més normalitzat i el més segur possible". ◀

C/ de les Moreres nº 89-91
08820 El Prat de Llobregat
Tel: 934 793 570 / 933 791 194

www.lisant.net

Saó Prat reforça els programes d'orientació i recerca de feina de cara al jovent amb risc d'exclusió

MERITXELL CAMACHO

Saó Prat, entitat pratenca dedicada a projectes d'orientació, suport educatiu, formació i ocupació per a joves en situació vulnerable o d'exclusió social, ha hagut de transformar les seves rutines durant la crisi sanitària. M. Carmen Olaya, directora de l'associació, posa de manifest "les mancances de recursos tecnològics que permeten el contacte digital. "El contacte és moltes vegades individual, amb els mitjans tecnològics a l'abast de cada persona (telèfon, whatsapp, videotrucada...) i d'altres també es proposen trobades grupals per generar espais de connexió i d'ajuda mútua", comenta.

D'altra banda, la situació de vulnerabilitat econòmica i psicològica s'ha incrementat. "El mateix desbordament emocional de les famílies, que en molts casos ha portat que els infants i els joves hagin perdut hàbits i rutines d'higiene i alimentació; la bretxa digital s'ha fet més evident i condiciona el fet de poder mantenir el contacte amb nosaltres i també el que els nens i nenes puguin seguir les tasques de l'escola; d'altra banda, moltes famílies, més del 70%, han vist com els

Saó Prat també ha incorporat un servei de casal d'estiu / M. C.

seus ingressos es reduïen molt, el que ha repercutit en una pitjor alimentació i en dificultats per fer front als pagaments de l'habitatge i dels subministraments", explica Olaya.

Estiu de cura

L'estiu a Saó es planteja des de la proximitat i l'estimació; de reprendre espais grupals i de crear experiències positives. Entre les diverses activitats, destaquem

el casal diari per infants des del 6 de juliol fins al 28 d'agost; l'obertura de l'aula de recerca de feina durant juliol i agost per continuar fent orientació laboral; finalment, per als joves, el taller "Vull ser tallerista" amb l'objectiu que s'apoderin i puguin proposar activitats per altres joves de la ciutat durant les dues últimes setmanes de juliol.

#QueCapInfantEsQuediEnrere

Sota el hashtag #QueCapInfantEsQuediEnrere, Saó ha posat en marxa una campanya que incentiva els ciutadans i ciutadanes, particulars i empreses, a aportar una donació i així ajudar a garantir que infants i joves puguin tenir els mateixos recursos per accedir a les classes virtuals, i poder fer els exercicis online com la resta de l'alumnat.

Saó va realitzar una diagnosi durant el mes de maig per tal de controlar quins factors es mantenen, s'han reduït o s'han incrementat des de l'inici del confinament fins a l'actualitat. "Hi ha ítems que han millorat respecte al primer mes de confinament, com són els sentiments de solitud, l'aïllament social i la irritabilitat. En canvi, n'hi ha que es mantenen en nivells alts, com ara la dificultat en la gestió emocional de la situació i la dificultat per restablir hàbits saludables. Apareix la por a nous contagis i la preocupació sobre què presentarà el futur, especialment en relació amb els ingressos i recursos per tenir uns mínims coberts", comenta la directora. ◀

Una associació lligada a realitats vulnerables

L'associació va fundar-se l'any 2004 per tal d'aglutinar en un únic agent tasques voluntàries vinculades a l'educació i la construcció ciutadana sobretot en els barris Sant Cosme i Sant Jordi-Ribera Baixa. Des d'un inici es va entendre l'associació com a part d'un ecosistema. L'associació de veïns i la parròquia foren grans aliats. El sentit de com volien estar i què volien fer el va donar el nom: SAÓ, la terra preparada per sembrar i donar fruit.

Des de l'inici, SaóPrat es pensà com una entitat per als joves, per possibilitar oportunitats per a aquells joves que es troben en situacions més vulnerables i complexes. L'any 2007 l'associació va promoure la creació de l'Empresa d'Inserció SaóPrat SLU com a resposta educativa als joves que participaven a als processos formatius i d'acompanyament de l'associació.

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESSES · RESPONSABILITAT CIVIL

Sempre
al vostre
costat

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

La reactivació cultural penja d'un fil

Cartell a l'exterior de La Capsa anunciant el seu programa / J. M.

La Torre Balcells, seu de l'Escola d'Arts en viu / J. M.

El tancament d'equipaments decretat per la Generalitat posa en dubte el treball de reprogramació realitzat

SERGI OLIVERA

Just quan ja semblava que la vida cultural de la ciutat tornava progressivament a la presencialitat després de l'aturada en sec que va causar la pandèmia, les noves restriccions decretades per la Generalitat pel cap de setmana del 18 i 19 de juliol suposaven un nou daltabaix per tots els plans d'adaptació i reprogramació d'equipaments, actes i espectacles (amb tota la feina que aquests porten darrere).

Segons les noves mesures els equipaments culturals, que ja havien reiniciat tímidament la seva activitat, havien de tornar a tancar com a mesura de prevenció contra possibles rebrotos a l'àrea metropolitana. Mentre l'Ajuntament reclamava més claredat a la Generalitat i esperava que el Procicat, l'ens de Protecció Civil gestor de les restriccions, avalés les mesures d'higiene, distància física i control d'aforaments, en el darrer aclariment per part de la Generalitat abans del tancament d'aquesta edició de Delta, s'indicava que els ajuntaments poden, amb l'autorització prèvia del Comitè de Direcció del PROCICAT, habilitar espais adequats, sempre respectant les mesures de protecció individual i col·lectiva (bàsicament, el compliment de la distància de seguretat interpersonal i l'ús de la mascareta),

amb hora concertada i registre de dades de contacte. La sol·licitud de possible excepció s'havien d'adreçar per correu al Centre d'Emergències de Catalunya.

Els darrers dubtes

Així doncs, mentre s'escriuen aquestes línies penja d'un fil l'esperada reobertura de la programació de L'Artesà, prevista per als dies 25, 26 i 27 a la sala petita amb la representació de Preses, de Laura Giberga amb la cia. ELLA i el Teatre Kaddish. Un espectacle que ja es va ajornar amb la primera fase de la pandèmia i que és de creació local, inspirat en els llibres Les Dones del Prat i la Repressió Franquista, d'autors pratencs com Joan Montblanc i Marga Gómez, i Dones entre reixes, de Neus Ribas.

Sobre aquesta situació d'incertesa s'expressava a principis de setmana la presidenta del Kaddish, l'actriu Blanca Pàmpols: "ara mateix no sabem si podem fer la representació, però estem a cinc dies i ens trobem que no la podem assajar perquè no tenim l'equipament obert encara que es tramiti el permís". La sensació del sector expressada per Pàmpols és sobretot d'incomprensió: "entenem que hi han d'haver restriccions, fa mesos que treballem en l'adaptació tant de la nostra part de formació via telemàtica com en la de creació tenint en compte les cancel·lacions i reprogramacions que hem patit forçosament, però ara ens trobem que no tenim disponible l'espai". Afegeix que "tot s'està centrant en l'espectacle davant del públic però no s'està tenint en compte les característiques del sector. A més de les funcions, hi ha molta feina al darrere, hi ha

professionals treballant en la recerca, en assajos, en formació que no poden continuar la seva feina. Tot i que des de l'administració la consellera reconeix que les mesures de seguretat són correctes, resulta que els equipaments han d'estar tancats. No és coherent. Entenem la dificultat de prendre decisions en aquest context i que la prioritat és la salut col·lectiva, però almenys necessitem que siguin unes decisions que tinguin en compte la realitat del sector, que hi ha gent treballant-hi professionalment i amb massa precarietat prèvia, i amb uns criteris que no siguin contradictoris".

Una tornada progressiva interrompuda

Abans del daltabaix provocat per les darreres restriccions, des de l'Ajuntament s'havia anunciat i portat a terme una tornada a la normalitat progressiva dels centres culturals i cívics a partir de l'1 de juliol, de dilluns a divendres, en horari de matí i tarda, respectant en la mesura del possible els horaris habituals de cada centre cultural. Aquest inici estava marcat pel seguiment de les mesures i protocols de seguretat establerts, sent obligatori l'ús de mascareta, la neteja de mans a l'entrada de l'equipament, mantenir la distància de seguretat i respectar la limitació d'aforament segons els espais, les circulacions i les portes d'entrada i sortida de cada edifici. Es demanava que el contacte i trobada amb entitats, grups i col·lectius propers a cada centre cultural, fos amb cita prèvia i respectant aforaments. Així, les activitats que s'han anat desenvolupant durant la primera quinzena de juliol han estat en petit format i amb aforament reduït. ◀

Festa Menor, i si ens deixen

JAVIER MARTÍNEZ

Vagi per davant de tot que el que es digui des d'ara mateix té tota la (in)certesa amb què s'ha de tractar tota la informació d'esdeveniments, condicionats, com se sap, pel gir de guió que ha fet la pandèmia durant els darrers dies.

Dit això: sí, hi ha projecte de Festa Major de cara al setembre. O Menor, més aviat. I sí, el projecte va tornar al calaix tan bon punt com el cap de setmana del 16 al 18 de juliol la Generalitat decretava aquell reguitzell -una mica a la carta- de recomanacions-restriccions-que-cada-Ajuntament-decideixi-però-el-que-digui-Colau.

El que és segur és que la Festa Major del Prat 2020 no tindrà grans escenaris. Queden aparcats, mai millor dit, els concerts al pàrquing de la Renfe i, amb tota probabilitat, els de format mitjà que habitualment es fan al parc Fondo d'en Peixo. "Des de l'Ajuntament seguim treballant per fer una festa més comunitària, més distribuïda per barris i amb més implicació per part d'entitats i d'agents socials i econòmics". És el tímid anunci que s'atreveix a fer Pilar Eslava, tinenta d'alcalde de Cultura, Pilar Eslava.

Revertir en l'economia local

Estirant-li una mica més les paraules, "tot sempre provisional", arriba a confirmar que els diferents actes d'aquest format rebaixat de Festa Major es podrien desenvolupar al voltant dels diferents equipaments cívics i culturals del Prat (Torre Balcells, Ribera Baixa, Palmira...). "De fet, en els darrers anys ja es venia potenciant una mica això, però en tot cas el que ja es va preveure des del primer moment en què vam treballar la Festa Major és evitar les aglomeracions. També volem que sigui una Festa més repartida per barris i que aquest fet reverteixi en l'economia dels comerços i establiments. Però tot, insisteixo, condicionat al que

Els actes de cultura popular també queden supeditats a les restriccions sanitàries i de seguretat / ARXIU DELTA

marqui el Procicat [pla de Protecció Civil de la Generalitat]", conclou la regidora.

Des de l'entorn de la cultura popular han arribat informacions que parlaven d'un possible pregó retransmès per pantalles instal·lades a diversos punts de la ciutat. Eslava ho desmenteix. "Encara no hi ha res. No tenim ni comunicació ni cartell. Tot el que s'acabi de definir, es farà en la primera setmana de setembre, si la situació ho permet", transmet Eslava.

"Volem risc zero"

Des de l'entorn de les entitats de cultura popular del Prat, el missatge que arriba també és de prudència extrema. "Ens fa por. No ens volem convertir en els 'contagians' de les festes", asseguren des del Nus (associació que aglutina la majoria d'entitats de cultura popular pratense). Des del Nus expliquen que s'han mantingut reunions diverses amb l'Ajuntament i que hi ha hagut diferències pel que fa a la gestió de la seguretat. "L'Ajuntament volia que bona part de la gestió de la seguretat i l'aforament la fessin les colles i entitats, i no pot ser. Penseu que per les festes de la Mercè, a Barcelona, el 60% de pressupost va destinat a seguretat".

En el moment de tancar la present edició de DELTA, el Nus estava pendent de reunir-se amb protecció civil, "perquè es vol risc zero", comenten.

Segons expliquen diverses colles, aquesta hipotètica Festa Major sota mínims inclouria un toc d'inici reduït "que potser no arribaria a sortir ni al centre de la plaça de la Vila". Se suprimirien els cercaviles i les nou colles (diables, gegants, castellers, etcètera) es repartirien per nou places -una a cadascuna- del Prat per fer-hi una petita actuació. Delta ha pogut saber que diverses colles estaven sol·licitant permisos a l'Ajuntament per poder assajar en espais públics durant les setmanes prèvies a la Festa Major. ◀

El rebrot de poblacions veïnes no arriba al Prat (de moment)

SERGI OLIVERA

Tot i que les xifres que reporta diàriament l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitària (AQuAS) sobre l'evolució dels contagis per zones sanitàries van mostrar un increment a la zona del CAP Pujol i Capsada (Sant Cosme) a mitjans de juliol que va fer sonar algunes alarmes, ràpidament des de l'Ajuntament van confirmar amb Salut que la pujada de casos positius no estava relacionada amb cap inici de rebrot. Les proves serològiques que s'estaven iniciant per zones a antics pacients sospitosos per símptomes (i la zona sud del Prat va ser una de les escollides) era l'explicació del creixement.

De fet, les xifres van continuar augmentant dia rere dia, però els contagis que està reflectint Salut a les seves estadístiques han deixat de ser una foto real del panorama del virus a la ciutat, ja que s'estan barrejant dades de contagis actuals amb positius retrospectius de la primera fase de la pandèmia, gent que ara només tenen anticossos. Així doncs, mentre les xifres oficials mostren un augment de més 60 contagis entre els dies 1 i 18 de juliol, les dades reals de contagis

actuals mitjançant proves PCR als CAP del Prat era de 16 positius, segons confirmava l'Ajuntament a Delta. Per tant, tot i els rebrots a poblacions veïnes com alguns barris de L'Hospitalet i districtes de Barcelona, el comportament del virus al Prat s'ha mantingut en la mateixa tendència des de la baixada de la corba general, registrant casos aïllats i controlats. Almenys aquesta era la situació al tancament d'aquesta edició de Delta.

Els rebrots propers porten noves restriccions

L'aparició de rebrots de la COVID a districtes de L'Hospitalet com ara La Torrassa i Collblanc i a zones de Sants properes a la frontera entre aquests dos municipis veïns, va fer que la Generalitat decretés una sèrie de noves restriccions i recomanacions de confinament que afecten a tota la zona metropolitana més propera a la capital, El Prat inclòs. Aquestes mesures, un cop aprovades per un jutge, entraven en vigor el dissabte 18 de juliol però arribaven de cop i volta sense consens i coordinació amb els municipis afectats. Mentre els 14 alcaldes reclamaven més claredat al govern de la Generalitat sobre unes mesures que recomanaven no sortir

de casa si no és imprescindible però que, per exemple, a la vegada permetien l'obertura de bars i restaurants amb un 50% d'aforament a les seves terrasses, es feia públic que s'havien d'evitar les reunions de més de 10 persones i que equipaments culturals i esportius, que ja havien començat a obrir feia dies, romanguessin tancats. Des del Prat, l'alcalde Mijoler expressava seriosos dubtes sobre com aplicaven les noves mesures a la platja o el que semblava un tancament del petit comerç.

El diumenge 19 la Generalitat responia mitjançant un document de preguntes freqüents on s'aclaria que la gestió de les platges quedaven sota control i criteri dels ajuntaments, als quals es demanava un reforç de la regulació de l'afluència i aglomeració, igual que l'horari de tancament de bars i terrasses. Sobre els centres esportius, es deixava la porta oberta a l'obertura de piscines per mitigar la calor i es mantenia la prohibició d'obrir equipaments culturals i la celebració d'actes amb públic, tot i que també s'introduïa la variant de poder autoritzar alguns si les mesures de seguretat quedaven ben paleses. En canvi, les biblioteques i museus podien obrir, no com gimnasos i equipaments esportius. ◀

El diumenge 19 la Generalitat responia mitjançant un document de preguntes freqüents on s'aclaria que la gestió de les platges quedaven sota control i criteri dels ajuntaments, als quals es demanava un reforç de la regulació de l'afluència i aglomeració, igual que l'horari de tancament de bars i terrasses. Sobre els centres esportius, es deixava la porta oberta a l'obertura de piscines per mitigar la calor i es mantenia la prohibició d'obrir equipaments culturals i la celebració d'actes amb públic, tot i que també s'introduïa la variant de poder autoritzar alguns si les mesures de seguretat quedaven ben paleses. En canvi, les biblioteques i museus podien obrir, no com gimnasos i equipaments esportius. ◀

5,5 milions d'euros per a la recuperació social i econòmica després de la Covid

Mijoler convoca la Taula per a la reconstrucció, amb polítics i agents socials

NEUS MACÍAS / Sindicats, representants del tercer sector, empresaris, polítics i altres agents socials es van reunir a La Ricarda el 16 de juliol per escenificar la voluntat d'estar units en l'empresa de recompondre la malmesa economia que ha deixat l'impacte de la Covid19. Davant tots ells, l'alcalde va anunciar que l'ajuntament destinarà 5,5 milions d'euros addicionals al marge del pressupost anual a la posada en marxa de mesures per afrontar aquesta crisi.

Era la primera trobada presencial de la Taula per a la re-

construcció social i econòmica, una convocatòria que havia fet pública Lluís Mijoler al seu últim missatge institucional, gravat al terrat de l'edifici consistorial. Així, tots els partits polítics amb representació a l'ajuntament, però també PP i Junts pel Prat, presents al Parlament de Catalunya, van acudir a la cita. Ho van fer, a més, els sindicats UGT i CC.OO, el sector industrial a través del Prat Empresarial i entitats socials com Saó Prat, GATS, CPS Francesc Palau, la Cooperativa Obrera o l'AGT. Tots van estar d'acord en què s'han de dissenyar estratègies per no deixar ningú enrere.

Les mesures, al detall (ladillo) L'acord aprovat incorpora 73 mesures a través de quatre eixos: una ciutat cuidadora, pròspera i

La reunió de la taula es va celebrar a l'espai de la Ricarda / FOTO: AJUNTAMENT

activa, resilient i sostenible i innovadora i oberta. Entre els compromisos adquirits als diferents àmbits, hi ha posada en marxa d'una oficina de primera atenció i de tramitació social que funciona com a finestreta única pels tràmits d'ajuts socials municipals i de prestacions socials com la Renta Garantida o Ingress mínim vital. Una eina, diu el document "per desburocratitzar l'accés als serveis socials i millorar l'atenció a la ciutadania". També incorpora la revisió dels criteris de compra pública "per tal de mirar de donar suport al teixit productiu local en l'ad-

quisició de béns i serveis per part de l'administració local". Una altra de les mesures és l'acondicionament d'una nau per obrir una nova botiga solidària que ha de substituir el punt solidari. Es tracta d'un nou "model de distribució alimentària menys assistencialista i que fomenti l'acció comunitària i la coresponsabilitat de les persones que hi participen". Un gruix de les mesures també procuraran pal·liar l'afectació al comerç local. Es tractaria de fomentar l'emprenedoria al municipi, mitigar l'impacte de la Covid 19 a les microempreses del Prat. ◀

MERITXELL CAMACHO

Mercè Rull, psicòloga coordinadora als centres de dia de l'Associació DE Familiars d'Alzheimer del Baix Llobregat, explica la realitat dels grans oblidats: els afectats per aquesta malaltia. Assegura que el confinament va empitjorar tant la salut dels pacients com el seu estat d'ànim. Des d'aquest moment, l'equip s'ha dedicat amb cor i ànima a donar suport psicològic, seguiment a les famílies via whatsapp i teletrucades.

Conforme la Mercè i els seus companys i companyes s'habituen al nou context, van millorant el suport online mitjançant tallers online via zoom, de forma individual o grupal, i activitats en vídeo preparades per psicòlogues, així com vídeos a FB o whatsapp per tal que les famílies seguissin les instruccions i mesures personalitzades, així com fitxes per descarregar.

Aproximació als pacients durant les fases

Durant la fase 1, l'equip dels centres comença a oferir serveis a domicili d'estimulació cognitiva mitjançant exercicis i activitats com muntar puzzles. Fins aquest moment no van tenir accés als EPI (pantalles, guants i bates). Per aquest motiu no van poder iniciar aquest tipus de serveis abans.

A la fase 2 es va realitzar una adaptació del centre per poder obrir-lo i atendre de forma individualitzada i amb cita prèvia. Els pacients que acudeixen, se'ls pren la temperatura i la capacitat d'oxigen a la sang per veure la saturació. També se'ls renten

Confinats amb Alzheimer

Pacients del centre Alois per a malalts d'Alzheimer, al Prat / FOTO FACILITADA PEL CENTRE

“Hi ha pacients que viuen sols i només tenen el telèfon amb un botó”

les mans i desinfecten els peus. Es porta un registre de totes les persones que entren al centre i no són pacients.

Amb un aforament del 50% i un Erte del 70%, la situació va ser complexa. Durant aquestes setmanes, l'equip va notar el deteriorament dels pacients i la preocupació dels familiars, els quals no sabien ben bé com gestionar el confinament sense alterar o

empitjorar la tranquil·litat dels seus malalts.

Respecte a la fase 3, res va ser com l'habitual encara. Les famílies es troben saturades i el centre només pot oferir servei a la meitat de la gent, és a dir, de 34 pacients habituals, només 17 poden accedir-hi. Per aquest motiu, mantenen les atencions a domicili. Encara en aquesta fase, la gent gran tenia restringida la sortida al carrer. És una situació molt estressant i que els pacients d'alzheimer poden no entendre, sentir-se amenaçats i fins i tot tornar-se violents. Per posar-hi solució, l'equip va preparar un paper assegurant que tenien la necessitat de sortir a causa de la seva salut mental. ◀

EL TESTIMONI

Caterina Ribas: una pratenca que viu la pandèmia a Estònia

S. OLIVERA / “Vaig marxar a Estònia per completar les pràctiques d'infermeria abans de graduar-me. Em trobava en un hospital regional a la ciutat de Narva, ubicada al nord-est del país, en el que acabaria de formar-me fins al mes de maig”, explica la jove Caterina Ribas, una pratenca que, per estudis, ha passat part de la crisi derivada de la COVID en aquesta nació del bàltic.

“Rebia notícies des de Catalunya que em semblaven exagerades, com que se susprenien totes les pràctiques i els hospitals enviaven els alumnes a casa. Jo creia que a Estònia això no pas-

saria, però tres setmanes després em van comunicar que no tornés en dues setmanes a l'hospital perquè allà també se susprenien les pràctiques.”

Tot i que en aquell moment el número d'infectats era molt reduït - “la regió d'Ida-Viru on em trobava no superava els 10 casos”- també es va declarar l'estat d'alarma: “jo em sentia segura i tranquil·la. Sense tenir en compte la cancel·lació de les meves pràctiques i el tancament d'alguns comerços, tot semblava sota control. Constantment parlava amb la família i amics que m'explicaven la situació que

s'estava vivint a Catalunya i em semblava una pel·lícula”.

En comparació, “Estònia destaca per la rapidesa a l'hora d'implementar les mesures i pel compromís i responsabilitat que va tenir la població amb les mesures de prevenció. A diferència del que hem viscut aquí, on crec que la situació ens ha superat. També diria que l'actitud i col·laboració

dels ciutadans del país bàltic ha tingut molt a veure en l'èxitosa resposta contra el virus. Les mesures no eren tan extremes com les nostres però la gent se les prenien amb serietat i compromís”. Per exemple, Ribas explica que no hi havia confinament decretat però la mateixa gent era la que auto limitava les sortides: “Als bars i

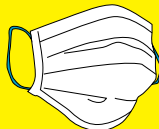
restaurants hi havia taules buides per assegurar les distàncies de seguretat, les escoles estaven tancades, els comerços tenien tots gel hidroalcohòlic que tothom feia servir i línies pintades a terra. La sensació era que tot i tenir menys casos la població estoniana estava realment conscienciada i preparada per afrontar la pandèmia de la millor manera”. ◀

TALLEM ELS REBROTS!

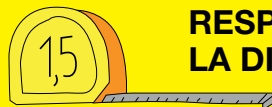
EL VIRUS ENCARA ÉS VIU.
NO ENS PODEM RELAXAR.

EXTREMEU LES MESURES DE PREVENCIÓ

POSA'T LA
MASCARETA

RESPECTA
LA DISTÀNCIA

RENTA'T
LES MANS

I, SOBRETOT, PROTEGIU LES PERSONES DE RISC.

Si et trobes malament o tens símptomes de la COVID-19, truca ràpidament al 061 Salut Respon. **Tria /Salut.**

/Salut

 Generalitat
de Catalunya

7,5 Milions
de futurs

La Covid-19 segueix en peu de guerra

Televisions, ràdios, diaris, tertúlies, etc... parlen del mateix des de fa ben bé 4 mesos. Parlen i parlem del maleït virus que, sense avisar ni ser convidat, s'ha colat en les nostres vides i, pel que sembla, ha vingut per quedar-se per una bona temporada i, qui sap, potser per sempre.

Parlem, discutim, opinem... I de tant fer-ho, molts de nosaltres moltes vegades voldríem desconnectar i discutir sobre altres coses. Però aquest desig és, ara per ara, impossible d'aconseguir perquè aquest intrús anomenat Covid-19 encara està en peu de guerra, ha escapat moltes vides, ens ha confinat a casa durant molts dies i ens condiciona i condicionarà les nostres vides..

Hi ha persones que han perdut un ésser estimat i que no han pogut ni acomiadar-se d'ell com cal. Hi ha persones que han passat la malaltia en un llit d'hospital sols i acovardits, d'altres a casa seva amb l'angoixa de no saber ben bé el què havien de fer. Són milers de familiars els que porten massa temps sense poder abraçar i acompanyar els seus pares perquè viuen en una residència de gent gran. Qui els escriu, fa més de tres mesos que no veig la meua mare amb la tristesa que això em produeix. No saben prou les ganes que tinc d'abraçar-la i dir-li que l'estimo!

Després de la crisi sanitària vindrà una altra crisi: la discussió de com recuperem el país econòmicament i socialment, però d'això ja tindrem temps per analitzar-ho. Haurem de saber d'on sortiran els diners que no tenim per finançar la reconstrucció, com recuperem llocs de treball, quines inversions privilegiem, quina societat, quin model de creixement impulsem per als anys que vindran... I com evitem que, pel camí, no anem perdent drets i llibertats.

Tindrem temps de parlar sobre la crisi econòmica perquè ara per ara, tot i que ha baixat el nombre de contagis i de morts considero que és un error pensar que això ja està quasi resolt. No podem abaixar la guàrdia, el senyor Covid-19 segueix present fins que no es descobreixi una vacuna.

Acabo: Des que ha començat l'anomenada desescalada, em subleva i em fa molta ràbia la despreocupació i l'incompliment deliberat de les normes per part d'algunes persones, com si el virus no anés amb ells/elles.

Què és el que no entenen aquests irresponsables sobre els milers d'infectats i víctimes que ja ha deixat aquesta pandèmia?

A tota aquesta gent irresponsable només els uneix l'analfabetisme del risc.

MÀXIM PUJADE

Tercera edat, ¿valores ignorados?

La pandèmia que hem viscut aquests mesos ha posat al descobert la problemàtica de la tercera edat, que estava bastant oculta ante la opinió pública. Los fallecidos entre las personas que vivían en residencias de la tercera edad han roto las estadísticas de la lógica, todavía con datos poco fiables

Aunque todas las residencias no son iguales, la falta de una legislación adecuada, una vigilancia poco exhaustiva por parte de las autoridades e intereses muchas veces alejados de la moralidad han topado con una realidad, que han ruborizado a la mayoría de la población. Tampoco han quedado exentas de fuertes críticas las autoridades sanitarias.

Todo esto nos plantea una cuestión mucho más compleja en relación con el papel de las personas de la tercera edad en la sociedad moderna, de la que poco se quiere hablar.

En el mundo laboral existe una especie de persecución para que abandonen sus puestos de trabajos las personas que han llegado a una determinada edad. Se tira así por la borda una experiencia en muchos casos imprescindible, enviándolos a una jubilación que, con el incremento de la edad de vida genera elevados costos económicos. Esta circunstancia está muy poco evaluada y significa un despilfarro que no sabemos si la sociedad se puede permitir.

Si pasamos al capítulo de la política, la desaparición de personas con experiencia ha sido espectacular. Si a un político de los llamados 'jubilados' se le ocurre hacer una crítica de la actual dirección de su propio partido, que Dios le pille confesado, pues el primer disparo que recibe es que es un

viejo-a que no entiende el mundo actual y que mantenga silencio o que haga de palmero. Tenemos numerosos ejemplos. Sin embargo, cuando evaluamos la nueva política los resultados son bastante negativos. Solo hay que mirar las encuestas.

Nuestro mundo, con la incorporación de todos los miembros de la unidad familiar al trabajo cotidiano, nos ha creado la necesidad de encontrar soluciones urgentes y rápidas para aquellas personas que más necesidades tienen, por sus discapacidades o porque dada su edad necesitan ayuda puntual o permanente. La tercera edad ha supuesto una gran ayuda para una generación, sobre todo en el cuidado de los más pequeños de la familia. Pero cuando acaba este periodo la residencia parece la mejor solución. Una endeble falta de legislación al respecto ha generado problemas que no teníamos previstos, además de unos costos que, en muchos casos, no pueden ser asumidos por la unidad familiar. Según los estudios recientes, en varias comunidades autónomas apenas se dictaron normas al respecto, de ahí los resultados de fallecidos que nos han escandalizado estos meses.

La sociedad no puede descartar de un plumazo los desafíos asociados a la tercera edad. No se trata solo de hacer una nueva normativa para las residencias geriátricas, sino de plantearse seriamente un cambio de modelo, sin descartar a los ancianos que tanto hicieron por nuestro futuro.

Debemos pensar todos que la biología nos llevará hacia esa meta, por lo que nadie podría quedar al margen de este debate. Pero no queremos iniciarlo, porque intuimos los resultados.

De todas maneras, seamos valientes. Y empecemos.

José María Mesa Parra

Segueix-nos a
Facebook i Twitter
www.periodicdelta.com

facebook.com/periodicdelta
@periodicdelta

Sorteig d'entrades 2x1 del Cinema Capri. Han resultat premiats els subscriptors al juliol de 2020: Centelles Ros, Joan; Sánchez Elvira, Guillermo; Huetto Madrid, Albert; Forés Fustes, Enric; Gémez Gutiérrez, Gonzalo; Lucas Salas, Sergi; Montané Miralles, Josep; Caride Vilela, Emilio; Valls Balada, Josep; Ribas Pérez, Anna M^a.

Delta
LLOBREGAT
EL PERIÒDIC
INDEPENDENT
DEL PRAT

Horari d'oficina:
Dimarts i dijous
de 9.30 a 13.30 h
Carrer Castella, 5 baixos

Telèfon: 93 370 05 33
Correu electrònic:
periodicdelta@yahoo.es

De què fas olor?

El desconfinament i la reapertura d'equipaments ens ha ajudat a descobrir un d'aquells microuniversos que algun dia s'hauran d'estudiar: els gels hidroalcohòlics de desinfecció. Lluny de trobar-nos amb un estàndard uniformitzat, la varietat de textures i, sobretot, de fragàncies que proporcionen aquests components higiènics és tan divers com per poder muntar-ne una drogueria-perfumeria especialitzada. D'entre totes les fragàncies trobades al Prat, ens ha sobtat, i molt, la del gel que posen al centre cívic Ribera Baixa. El personal mateix de l'equipament ho adverteix. Passats uns segons després de fregar-vos les mans... Tatxan! Us faran olor de preservatiu. Garantit! Si la vostra parella arriba a casa i us ve aquesta flaire plàstica característica del làtex, abans de crear un "estat d'alarma" i preguntar "D'on vens?", sapigueu que una resposta ben possible és: "Vinc del Ribera" (compte amb el nom, que s'assembla al d'un altre local molt menys cultural).

Caixers nets

Entre les ments pensants d'aquest poble no hi ha hagut encara cap que tingui la brillant idea de fixar dispensadors de gel hidroalcohòlic al costat dels caixers automàtics. Tancadets en caixes metàl·liques, això sí, que ja ens coneixem i al Prat més d'un sortiria a la nit a reomplir les ampolles de casa.

Més verds

Una recent informació del Crònica Global apuntava que Iniciativa

per Catalunya, partit que va desaparèixer enfonsat pels deutes, tindria la intenció de renèixer sota el nom d'Esquerra Verda. Un nom molt adient per a un procés de reciclatge, certament. Hi haurà algun nom potablava ex-iceuvista a la part alta de les llistes quan el nou partit comenci a rodar?

Cansalada o matolls?

Diuen fonts ben informades que, a banda de la pandèmia, un dels factors que està ajornant ad infinitum el projecte d'usos de la Ricarda és la disputa d'espais entre els Comuns i el PSC. Mentre els socialistes, influents a Promoció Econòmica, defensarien que un gran espai de l'edifici s'equipés com a restaurant, els comuns -fidels al pensament més tejedorista- no estarien tant per barrejar oci i medi ambient, i voldrien que l'essència de l'edifici fos el museu i la divulgació ambiental. El joc de cartes està servit.

Possibles tensions

L'arranjament del camí de Cal Silet, que passa per Les Palmeres, també va a un pas lent. Una caseta que amaga un transformador de subministrament elèctric envaeix un tram de la nova via, que encara resta per asfaltar.

No podem assegurar que la ubicació de la caseta generi retards, però sí que sabem que les relacions entre les grans companyies elèctriques i l'Ajuntament del Prat no són especialment bones, sobretot des de les obres de l'Artesà"

FACEBOOK Vicky Arnau

Algún número mágico para llamar al ambulatorio 17 de septiembre? Llevo 2 días llamando y no me lo cogen nunca... quiero hablar con administración

Mayka Real Sancho

Que vergüenza lo sucia que está la arena de la playa del Prat. No entiendo a la gente, no tienen civismo, hasta un pañal usado había hoy en la arena tirado, restos de desperdicios y basura, por no decir que aún hay restos del temporal que hubo este invierno. Tanto Cuesta llevarlo a la Papelera? Y el Ayuntamiento que hace? Pues creo que nada de nada. No podría el Ayuntamiento poner un equipo de limpieza? Que hay mucha gente en el paro y lo agradecerían y los que vamos a pasar un rato en la playa también. Tenemos una hermosa playa y no la cuidamos. Ya que el ser humano no tiene remedio, al menos el Ayuntamiento debería ponerlo y mantener nuestra playa limpia.

Mercè Lajara

Bon dia a tothom!! Algú pot informar-me sobre la quantitat de mosquits q hi ha als "xiringuitos" "de la platja entre el vespre i la nit? Gràcies!!!!

TWITTER

SPL-CME EL PRAT LL. @splcme_elpratll

Hoy sábado, turno mañana, 4 agentes patrullando una ciudad de más de 65.000 habitantes.....1 agente por cada 16.250 habitantes.... mientras todo esto sucede, @Mijoler y @PerezJP_ "fan costat" a los carteros/as de #elprat porque son pocos en plantilla.....

jose @nefeerr

En el Aeropuerto de Prat en Barcelona trabajadoras tienen que llevar compresas super absorbentes porque los empresarios no se les permite ir al baño. Lo que pasa cuando se va imponiendo un modelo laboral caciquil, ruín y mezquino.

LA TIRA de PERE VENTURA

JORDI RAMOS, historiador i arqueòleg

“El Prat podria haver sigut punter en la recuperació de memòria”

JAVIER MARTÍNEZ

Exerceix una professió de pic, pala i alhora molta paciència i estudi. Res a veure amb aixecar pisos, sinó més aviat de descobrir històries passades. L'historiador i arqueòleg pratenc Jordi Ramos (1979) és un cul inquiet que un any pot estar descobrint una bateria antiaèria única al Turó de la Rovira, a Barcelona, al següent a les Terres de l'Ebre investigant antigues fàbriques d'explosius o línies de defenses de la Guerra Civil. Sensibilitzat amb la descoberta de fosses, s'ha passat els mesos de la crisi de la Covid investigant a les Balears com a director d'intervencions de l'empresa especialitzada ATICS.

■ Què li ha dut a terres mallorquines?

■ Per encàrrec del Govern Balear, i després de superar un concurs, ens hem desplaçat un equip d'arqueòlegs, tècnics i forenses per exhumar víctimes de la repressió franquista a diversos llocs de l'illa. Ara hem començat a treballar en el cementiri de Son Coletes, a Manacor, un dels llocs on va haver-hi més repressió i on es podrien trobar moltes restes de víctimes. Moltes, per cert, podrien ser catalanes; formarien part dels milicians republicans comandats per Bayo, llavors destinat com a capità d'aviació al Prat, i que van intentar reconquerir l'illa, on el cop franquista havia triomfat ràpidament. Anteriorment havíem trobat tres víctimes a la zona de Sencelles i que

ara esperem, després de les anàlisis forenses, que la identificació d'ADN sigui positiva.

■ Qui decideix quan s'inicia una investigació d'aquest tipus?

■ Les raons són diverses: de vegades és perquè els familiars ho reclamen; de vegades, perquè fan un canvi de parcel·lació que afecta a fosses que tenen marcades... A Mallorca hi ha molts familiars que després de molts anys de silenci veuen que tenen una oportunitat de reclamar. A cada comunitat, la selecció és diferent; a Catalunya, per exemple, ho escull la Fundació Memorial Democràtic, que depèn del Departament de Justícia.

■ Quan un familiar reclama, ha de tenir un mínim de dades fiables de la víctima i dels fets?

■ Sí, i de fet recopilar tot això és una qüestió d'anys, però cada comunitat té “punts calents”, llocs on és probable que apareguin fosses. Hi ha llocs amb més fosses de soldats, com Catalunya, molt marcada per la Batalla de l'Ebre. D'altres indrets, en tenen més de represaliats.

■ Quin tractament se li dona a les troballes?

■ Normalment, quan trobes ossos es fan les proves d'ADN. Si dona positiu, s'entreguen als familiars. Habitualment, els familiars no volen que les restes segueixin al poble on va decidir enterrar-los el seu botxí.

L'historiador i arqueòleg Jordi Ramos / Foto: J. MARTÍNEZ

■ Encara hi ha oposició a què es remoguin les fosses?

■ Encara hi ha, tot i que fa anys hi havia més queixes. Actualment, si tens una mica d'empatia, la gent entén que es vulgui trobar el cos d'un familiar i vetllar-lo. Però sí que hi ha gent que segueix en contra; es pot veure a indrets com Andalusia, on governa qui governa...

■ La llum verda a la investigació de fosses segueix depenent del color polític de qui mana? En comunitats poc “sensibles”, qui posa el fre a la vostra tasca?

■ Sí, segueix depenent. A les illes hi ha molta sensibilitat, perquè la guerra va durar poc,

CFR LLOPART
CENTRE DE FISIOTERÀPIA
I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

FISIOTERAPEUTES:
Moisés Llopart Ribas · Moisés Llopart Prades · Ester Pérez Amarante

ESPECIALITZATS EN EL TRACTAMENT DEL DOLOR

- Lesions esportives
- Artrosis
- Problemes de columna
- Tractaments post-quirúrgics
- Electroteràpia
- Teràpies manuals
- Exercicis personalitzats
- Tècniques de relaxació

Carrer Penedès, 80 • 08820 El Prat de Llobregat • Tel. 93 478 48 48 (Hores convingudes)

però la repressió va durar molt. Quan hi ha un fre, es tradueix en el fet que potser la subvenció per iniciar l'estudi no arriba, per exemple. Tot i que sigui una qüestió ideològica, el fre es manifesta en la part econòmica. Però també és cert que si trobes el fre de l'Administració, hi ha altres cordes de les quals estirar: universitats, fundacions... La llei estatal preveu mecanismes. Quan ja portem tants anys dedicats a això, mai no hem de confiar en la política, perquè el que un dia és blanc, a l'altre és negre.

■ **Tinc la impressió que l'arqueologia és econòmicament inestable. Com us guanyeu la vida?**

■ M'encanta la pregunta. És un sector molt, molt precari. Jo tinc la sort que des que vaig acabar la carrera treballa en una empresa privada que es dedica a fer intervencions arqueològiques. He excavat a tot arreu i mai m'ha mancat la feina. Però no és el normal. La gent jove no té aquesta oportunitat, i menys des que va acabar el boom immobiliari, que donava peu a més intervencions arqueològiques. Hi ha massa arqueòlegs per la poca feina que hi ha.

■ **Quins projectes té pensats en un futur?**

■ La meua intenció és treballar en els espais de l'Ebre i el Pallars. Ara començo també, després de molts anys, la tesi doctoral sobre arqueologia de la Guerra Civil a Barcelona. M'agrada molt la defensa de costa, els nius de metralladora i els refugis antiaeris. També vull treballar la línia P, que va ser una fortificació creada per Franco al llarg dels Pirineus per evitar atacs des de l'exterior.

■ **Alguna vegada es troben petits objectes que decanten el curs de la història, o això només passa al cinema?**

■ Això és més de les pel·lícules. L'arqueologia sí que permet recuperar la quotidianitat d'un espai i fets silenciats a partir de la

trobada d'objectes corrents. Per exemple, si trobo una llauna de menjar oberta, doncs al darrere hi ha la història del soldat que potser la va obrir en un moment de gana, la va reutilitzar després per a una altra cosa... O bé trobem un tros de grafit d'un llapis o un dibuix en una paret que, potser qui el va fer no li va donar importància, però per a nosaltres sí que la té...

■ **Al Prat, queda alguna cosa silenciada per explicar?**

■ El problema del Prat és la poca voluntat que hi ha hagut des de sempre. A mi em cau la cara de vergonya. Tinc la sort d'anar a molts

“La crisi sanitària té una part de memòria que s'ha de recuperar; les factures d'Amazon, els dibuixos o les multes de tot aquest temps també són part de la Història”

municipis de Catalunya i veig que es fan feines de recuperar nius de metralladores, espais que van pertànyer a un sindicat o partit; es posen plaques, es fa una menció... El Prat podia haver sigut un municipi punter en explicar llibertats i recuperar memòria; hi havia molta gent implicada, no només tècnics i professionals. Però no ha pogut ser, per manca de voluntat política

■ **Però el color polític del Prat sí que sembla favorable a la recuperació de la memòria.**

■ Un exemple: el nom dels carrers. Hi ha una plataforma que va reclamar l'eliminació de set noms del nomenclàtor. Només n'han fet quatre, des del 2013. Potser la ciutadania va per un cantó i la política per l'altre, però viure en un poble on encara existeixin noms fran-

quistes als carrers és dur. I que no s'hagi fet res per les víctimes... Moltes entitats han fet iniciatives, però no hi ha hagut un programa municipal enfocat a recuperar la memòria. Han funcionat com succeeix en l'àmbit cultural: si hi ha una queixa, doncs tapem el forat i continuem. O bé s'han apuntat al que altres feien. Tothom fa un homenatge a les víctimes de l'Holocaust o del franquisme, doncs “nosaltres també”. També és veritat que just abans de la crisi de la Covid vaig veure algun gest per part de l'Administració actual d'intentar revertir aquesta situació.

■ **Qui fa el gest i en què consisteix?**

■ La regidora de memòria, Esther Garcia, i Pilar Eslava, com a la seva cap directa, em van consultar tres o quatre vegades opinions, cosa que mai no havia vist. El que passa és que jo, del Prat, he acabat una mica cremat i ja cedeixo el relleu. Anem tard, tot i que tinc certa esperança.

■ **Suposo que ara les prioritats pressupostàries van en una altra línia, atesa la crisi sanitària.**

■ Sí, se'ns tancarà una mica l'aixeta. Però no hem d'oblidar que aquesta crisi sanitària té una part de memòria que s'ha de recuperar. El Prat i molts altres ajuntaments han participat en la conservació del que hem fet a casa, de les fotografies... Tot això s'ha de posar en ordre. És el moment de guardar bé aquesta informació i que es pugui consultar. L'arxiu del Prat fa aquesta funció i l'ha de seguir fent, i la gent hauria de donar els seus materials. De la grip espanyola del 1918 hi ha molt poca informació, però ara tenim una oportunitat única per explicar com s'ha viscut el coronavirus a cada racó de cada casa. Les factures del que hem comprat a Amazon durant aquest període, els dibuixos dels nens, les multes o els relats de com moltes famílies han patit -o no- el confinament també són part de la Història. ◀

POTA SUD

MATERIALS I CONSTRUCCIÓ

- Obra de paleta en general
- Substitució de Baixants i claraboies
- Construcció de cobertes
- Tractaments antigrafitis
- Envans pluvials
- Pintures exteriors i interiors
- Cases unifamiliars
- Fusteria de fusta
- Rehabilitacions de façanes
- Consolidació d'obra vista
- Vestíbuls d'escala
- Reforma de cuines • Banyes
- Electricitat i lampisteria
- Calefacció i aire condicionat
- Carpinteria d'alumini
- Falsos sostres

Fem tot tipus de reformes

C/ Jaume Casanovas, 25 bjs izq. • C/ Lleida, 86 • C/ Ctra de la Marina, 34

Teléfono: 933708343 • 08820 El Prat de Llobregat • www.potasud.com • potasud@potasud.com

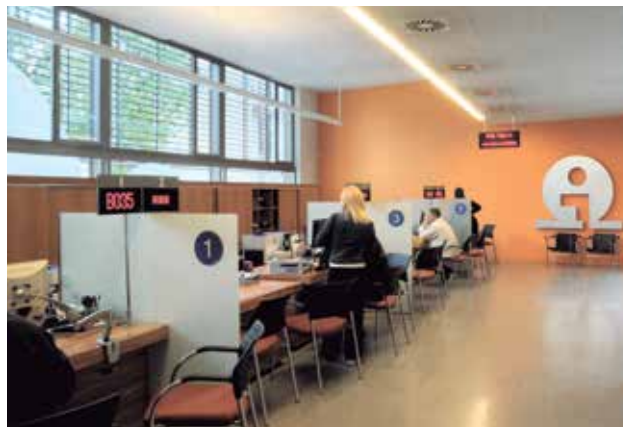
Els sindicats consideren “una temeritat” fer tornar tota la plantilla municipal

El comitè de treballadors demana un retorn esglaonat i més mesures de seguretat

NEUS MACÍAS

La situació dels treballadors municipals que han tornat a les oficines després de la crisi de la Covid-19 ha aixecat les primeres ampolles entre l'equip de govern i els sindicats. El Comitè Unitari dels Treballadors de l'Ajuntament ha denunciat, mitjançant un compte de twitter creat just després del final de l'estat d'alarma, la “temeritat” que suposa la decisió de l'equip de govern de fer treballar a tots els funcionaris de forma presencial prioritàriament. El comitè unitari, integrat per CC.OO, UGT, SPL-CME (sindicat de policia local i mossos d'esquadra) i el Col·lectiu de Treballadors del Grup E, ha denunciat que els seus interessos han estat “greument lesionats” pel decret de desescalada que els obliga a tornar a les dependències municipals, “amb oficines que passen molt justetes les mides de seguretat, edificis sobreocupats i sense mampares protectores”.

El decret estipula que totes aquelles persones amb fills d'entre 4 i 14 anys o persones grans al càrrec puguin treballar des de casa “només un dia a la setmana”, critiquen els sindicats. També hi ha la possibilitat que siguin dos dies setmanals de teletreball si els centres escolars “estan tancats en període lectiu” i també tanquen els centres de dia per a gent gran. “El ‘decretazo’ de desescalada no té en compte la dificultat extraordinària per conciliar la vida laboral amb la familiar que la plantilla té aquest estiu”, assegura el comitè. “Creiem que l'Ajuntament hauria de ser una mica més precavut i fer un retorn esglaonat al treball presencial”.

Espai de treball de l'oficina municipal d'atenció ciutadana (OIAC)
/ FOTO: ARXIU AJUNTAMENT

Les vacances, només fins al 14 de setembre

Un altre dels aspectes més controvertits ha estat la limitació del període per gaudir de les vacances. “De manera unilateral es va decidir que totes les vacances s'havien de fer abans del 14 de setembre”. Una situació que, segons el comitè, “ha provocat veritables mals de cap a les seccions per poder quadrar els calendaris”. Segons els sindicats, la resta d'administracions han permès que les vacances es realitzin fins al 31 de desembre, de manera esglaonada, i garantint així sempre la presència de funcionaris que donin servei.

Consultat per aquesta publicació, des de l'Ajuntament asseguren el teletreball realitzant durant el període de confinament, tot i que ha permès atendre moltes demandes de la ciutadania, “no està implementat de forma sistemàtica i les solucions que es van trobar d'urgència en molts casos no són solucions

sostenibles en el temps”. Tornar a les oficines garanteix, segons l'equip de govern, no augmentar “la bretxa digital, perquè moltes persones necessiten acudir presencialment als serveis municipals per diversos motius”.

Els sindicats, informats el dia del decret

Les mesures sanitària sí que s'han salvaguardat, segons les autoritats municipals. “S'han reorganitzat els espais per garantir la distància de seguretat d'1'5 metres, s'ha lliurat a totes les persones de la plantilla que han calgut una mascareta reutilitzable i s'han instal·lat mampares de manera estratègica on calia”. I de totes aquestes mesures “s'ha informat als sindicats, amb els què vam mantenir una reunió el mateix dia que es va aprovar el decret de retorn per traslladar-los el pla”.

Al tancament d'aquesta edició, el compte de Twitter del comitè anunciava la represa de les converses, donat que a la darrera de les jornades de protesta l'alcalde, Lluís Mijoler, se'ls havia apropiat per intercanviar opinions. D'allà va sorgir el compromís de mantenir una reunió al més alt nivell entre els representants de la plantilla, l'alcalde, el primer i la segona tinent d'alcaldia. Els sindicats saludaven amb optimisme la continuació del diàleg. ◀

Al tancament d'aquesta edició, el compte de Twitter del comitè anunciava la represa de les converses, donat que a la darrera de les jornades de protesta l'alcalde, Lluís Mijoler, se'ls havia apropiat per intercanviar opinions. D'allà va sorgir el compromís de mantenir una reunió al més alt nivell entre els representants de la plantilla, l'alcalde, el primer i la segona tinent d'alcaldia. Els sindicats saludaven amb optimisme la continuació del diàleg. ◀

MARMOLES SIL

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

MARBRES, PEDRES I GRANITS

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixo · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61

Part de la plantilla protesta a la plaça de la Vila, durant l'hora de l'esmorzar

Carmelo Declara serà la nova cara de Podemos Prat

Carmelo Declara serà a partir de setembre portaveu de Podemos Prat, ja que ocupava la segona posició a la candidatura de la formació morada a les eleccions municipals de 2019. Declara es va situar en aquest lloc de la llista per decisió de la militància, que va votar-la de manera oberta. El futur portaveu va arribar al partit fa quatre anys, sense experiència política o activista prèvia. “Tenia inquietuds des de molt jove. Sempre vaig tenir clara la consciència de classe i un posicionament polític per saber de quin costat estava. Però la meua implicació en aquells anys estava enfocada al món laboral, des de l'acció personal i sense vinculació a cap grup”. Nascut l'any 1973 i descendent de pares nascuts a Garrovillas de Alconétar, treballa des de fa 19 anys a l'empresa Faurecia, una fàbrica dedicada a la indústria de l'automòbil, en la secció de logística.

Sandra Daza, portaveu de Podemos, dimiteix com a regidora

Carmelo Declara en serà el substitut

DELTA / La portaveu i única regidora de Podem a l'Ajuntament del Prat, Sandra Daza, va acomiadar-se del plenari de l'ajuntament després d'anunciar dies abans la seva renúncia al càrrec electe. Daza va assegurar a Delta que ho feia “per motius personals i laborals” i que havia estat “una decisió gens fàcil per l'experiència increïble de tots aquests anys”. Segons Daza, la

principal dirigent i cap visible del partit al Prat des de la seva creació, la decisió res té a veure amb el procés judicial obert amb el seu excompany de partit i número 2 al 2015, José López Castro, que va acabar amb Daza condemnada -sentència, de moment, recorreguda- per injúries.

Visiblement nerviosa i emocionada, Daza va repassar al plenari la seva singladura per la

política local. “Crec que hem fet propostes serioses i coherents. Algunes d'elles s'han pogut materialitzar gràcies a la nostra feina”. I va deixar-li un encàrrec a l'alcalde, Lluís Mijoler: “que no acabi el mandat sense reconèixer la figura de Serra i Giribert, alcalde republicà afusellat al Camp de la Bota, i un memorial per a les víctimes del franquisme”.

L'alcalde va lamentar la seva marxa “perquè hem tingut

l'honor i l'orgull d'haver treballat amb tu en moltes coses, contrastar idees i coincidir en objectius, tot i que potser no en la forma d'arribar”. Mijoler va destacar “la manera tan passional en què t'has dedicat a la política, perquè la feina a un ajuntament és passió pura i dura”.

La posició de portaveu i representant del partit recaurà ara en el número dos de la llista electoral de l'any passat, Carmelo Declara. ◀

Tomben una moció de Ciutadans contra el bullying acusant-la de populista

NEUS MACÍAS / “L'únic propòsit d'aquesta moció és aparèixer a xarxes socials fent publicitat de que no l'aprovem, en un tema tan delicat que a tots ens preocupa”. Així de contundent es mostrava la regidora d'Educació, Pilar Eslava, sobre la petició del grup de Ciutadans d'un “pla de prevenció de l'assetjament escolar que faciliti la detecció precoç del bullying i faci que no tingui cabuda en cap de les seves formes”.

La moció va ser defensada per Jordi López, portaveu adjunt de Ciutadans, que

demanava “que l'ajuntament no sigui passiu i protegeixi a nens i adolescents d'aquest perill”. Sandra Daza, de Podemos, va acusar López de tractar l'assumpte “amb una lleugeresa terrible, sense donar cap dada relativa al nostre municipi”, i va acusar el regidor taronja de “practicar bullying polític”, referint-se a l'actitud de López a les xarxes socials.

El portaveu de ERC, Jordi Ibern, va assegurar que la Generalitat activa protocols quan detecta casos d'assetjament “i val més treballar aquest tema en la intimitat i no

tractar-lo de manera frívola. No hem de legislar sobre allò que ja està legislat”. La regidora d'Educació va acusar López de practicar “buenismo populista només per sortir al Facebook; si volgués, ho hagués presentat al Consell Escolar Municipal o al Consell Educatiu de Ciutat”.

Per la seva part, Ciutadans va publicar dies després una nota de premsa on lamentava “l'oportunitat perduda” per no haver aprovat aquest pla de prevenció de l'assetjament escolar al Prat. ◀

ERC i Podem s'enfronten amb l'equip de govern pels empadronaments

Algunes persones van mostrar el suport al contingut de la moció a l'exterior de l'Ajuntament / F. SERRANO

NEUS MACÍAS

Coincidint amb la sessió en què el ple municipal aprovava les dades del padró municipal a dia 1 de gener -65.547 habitants al Prat en aquesta data- ERC presentava

una moció per demanar facilitar els tràmits d'empadronament i no tenir en compte "el permís de residència per registrar-se al padró". El líder d'ERC, Jordi Ibern, demanava "la màxima celeritat per no privar cap persona dels drets que se'n deriven per

estar registrat al padró", i assegurava que s'han de multiplicar esforços "en la defensa dels drets humans". Ibern denunciava que hi ha persones "que fan negoci per facilitar l'empadronament".

Sandra Daza, de Podem, s'adheria a la demanda i assegurava que aquesta mesura "no crea l'efecte crida tan temut pels ajuntaments". El portaveu adjunt de C's, Jordi López, anunciava en canvi la seva abstenció "perquè vostè sap que persones en risc d'exclusió social han estat empadronades per Serveis Socials". En la mateixa línia es posicionava la regidora de Govern Obert i Innovació, Esther García. "Tenim un circuit d'empadronament dels més avançats de Catalunya, hem rebut força trucades d'altres ajuntaments per conèixer allò que fem" derivats des de la Secretaria d'Immigració, que dirigeix ERC. García ja va avisar que l'equip de govern hi votaria en contra "perquè la moció no fa cap proposta nova respecte al que ja duem a terme".

David Vicioso no s'hi va poder estar d'intervenir "perquè no entenc que es presenti una moció que falta a la veritat: nosaltres empadronem a persones des de Serveis Socials, si viuen en infrahabitatges o no tenen domicili fix". Vicioso va desvetllar que actualment hi ha empadronades 70 persones per Serveis Socials, "i en els últims tres anys hem tingut fins a 104 persones". ◀

LA CONTRACRÒNICA de SERGI OLIVERA

Déjà-vu

Solem dir la frase "la història es repeteix" com una màxima d'aquelles irrefutables. Com volent dir, amb gest de savi i amb terrible condescendència cap als nostres iguals, que la humanitat no té remei, que la raça humana és capaç d'ensopegar una vegada i una altra amb la mateixa pedra del camí i més dramatisme filosòfic d'aquell que ens manté uns segons ocupats fins que piquem el botó de Netflix del comandament a distància.

Diatribes mentals a banda, si voleu proves del fet que "la història es repeteix" el que podeu fer és seguir els plens del Prat. Us adonareu

"Per molt temps que hagi passat, hi ha temes que tornen sense remei a ocupar el debat polític de la ciutat"

que per molt temps que hagi passat, hi ha temes que tornen i tornen sense remei a ocupar el debat polític de la ciutat. Se'n recorden del Prat Nord? Doncs ja el tornem a tenir aquí, picant de nou a la porta. Un no pot evitar la sensació de 'déjà-vu' quan torna a sentir parlar d'estació intermodal, de 4000 nous habitatges, del soterrament de l'autovia i altres paraules i frases evocadores de fa més d'una dècada, quan la crisi del 'totxo' va tirar per terra tots aquells plànols i maquetes. Ara també estem a les portes d'una altra crisi que encara no sabem ni dibuixar. La història es repeteix?

que per molt temps que hagi passat, hi ha temes que tornen i tornen sense remei a ocupar el debat polític de la ciutat. Se'n recorden del Prat Nord? Doncs ja el tornem a tenir aquí, picant de nou a la porta.

Com quan somiem repetidament un mateix somni, a vegades són els detalls els que canvien d'una nit a l'altra. Si fa dotze anys es parlava molt d'una rampa ("la muntanya del Prat" deien alguns) ara el debat posa el focus en l'alçada dels edificis. La planificació pensada preveu en algun punt alçades d'edificis de dotze pisos. "Cuando lo leí visualicé Bellvitge" va esgrimir el portaveu de Ciutadans, Antonio Miguel Ruiz. La resposta del tinent d'alcalde d'urbanisme, el socialista Juan Pedro Pérez va disparar les mirades cap a un altre punt de L'Hospitalet molt més modern: "el soterrament de l'autovia allà l'han finançat gràcies als gratacels", va dir referint-se a la zona d'hotels i oficines de la Plaça Europa.

Un altre detall que canvia en aquesta nova versió del somni té a veure amb els signes del temps. Mai res havia estat més sostenible, eficient, eco-friendly i 'bicicletero' com ara. Ah! i amb molta participació ciutadana, això també! Les mencions a la sostenibilitat i a l'eficiència energètica són una constant en un discurs on també apareixen alguns animals urbans propis de la nostra època, com ara les "superilles", apadrinades per l'Ada (madrina) Colau.

En un debat ple de reminiscències del passat, el comiat de Sandra Daza no es va lliurar de les típiques garrotades dialèctiques amb Jordi López (Ciutadans). En la discussió sobre la moció sobre protocols contra el bullying, defensada pel grup taronja es van creuar acusacions de 'bully' entre ells: Daza va retreure a López practicar l'assetjament a les xarxes socials i ell va sorprendre amb un gir de guió relacionant Podem amb Bildu i Otegi. Un 'reductio ad ETA' que va evocar als millors temps dels inefables Gallego i Ochoa.

Nou semàfor verd per al Prat Nord

Una nova modificació del pla preveu blocs de fins a 12 pisos i el cobriment parcial de l'autovia

SERGI OLIVERA

Aliena a la pandèmia, als rebrots i sense conèixer encara l'abast de les conseqüències econòmiques que la COVID pot portar a les nostres vides, la maquinària dels plans de creixement del Prat cap al nord s'han tornat a engegar tal com s'anava anunciant des de fa un temps (de fet se'n va parlar força a la darrera campanya electoral).

Ja fa més de 10 anys que els plans expansionistes sobre l'antiga zona industrial entre el nucli antic i l'autovia van quedar aturats per culpa d'una altra crisi, la financera que tant va afectar el sector de la construcció i que va obligar a deixar en suspensió uns plans ambiciosos que preveien augmentar llavors en uns 8000 habitatges la població censada al Prat.

La nova estació com a base

Parlant d'obres eternament inacabades, l'estació intermodal (de la qual ara la Generalitat redacta un enèsim projecte) és el principal pol on pivota l'expansió al nord com a inici de la creació d'un nou barri, que segons va dir el tinent d'alcalde d'urbanisme

Juan Pedro Pérez (PSC): "serà eminentment residencial, amb 4.000 nous habitatges, el 40% de protecció oficial i ambientalment sostenible". Pérez va puntualitzar que "l'urbanisme és el món de les idees i ara no estem dient encara exactament com serà, sinó com ho comencem a dibuixar". El socialista va defensar el pla com a resposta a l'estratègia metropolitana per apropar llocs de treball a habitatges: "ara El Prat compta amb uns 23.000 habitatges però amb més de 40.000 persones que hi treballen".

Algunes de les característiques dibuixades inclouen el cobriment de l'autovia C-31 en un tram de 700 metres per integrar aquest espai a la trama urbana en forma de parc, proposta que també serveix per a l'actual plataforma que soterra les vies de tren.

Un nou gran eix viari amb edificis de 12 pisos

A grans trets, el projecte contempla la creació d'un nou gran eix viari que creuarà el nou barri d'est a oest. En aquest punt els dibuixos permeten puntualment l'edificació de construccions amb baixos + 12 pisos. Aquesta projecció va ser objecte de debat al ple. El portaveu de Ciutadans, Antonio

Miguel Ruiz, va posar en dubte la convivència d'aquest tipus d'edifici amb les edificacions baixes tradicionals del nucli antic. Pérez va respondre a la preocupació dient que aquests edificis en tot cas seran puntuals i vinculats només al nou i ample eix viari previst. Pel que fa al sector del carrer Major, la reordenació i connexió amb el nou barri preveuen la creació d'un nou carrer que, a més, s'adapti a la més que possible ampliació de la casa consistorial i dependències municipals. Proposta ja planificada des de fa temps però que de ben segur tornarà a ressuscitar calents debats patrimonials sobre els nivells de conservació del nucli antic històric.

El projecte també contempla la creació de "superilles", la convivència viària amb la bicicleta i nous espais verds repartits per l'ordenament (un de gran al voltant de l'estació), tot farcit amb contínues referències a la sostenibilitat i l'eficiència energètica. L'aprovació inicial només va comptar amb el suport de l'equip de govern, sumada a l'abstenció de tota l'oposició, que va acollir de manera positiva la proposta però amb la prudència de voler estudiar-la més a fons. ◀

Ni un Pam de Terra: un contrapunt veïnal a l'expansionisme urbà

SERGI OLIVERA / Els mesos de juny i juliol el nou barri del Prat Sud ha acollit concentracions i accions de protesta per part de la plataforma veïnal Ni Un Pam De Terra. Activistes vinculats a aquesta nova eina ciutadana conservacionista sobre el paisatge i territori agrícola i natural, han volgut visualitzar la pèrdua de terreny cultivable i faunístic que representa l'edificació d'habitatges a la part sud de l'Avinguda Onze de Setembre. Membres de la plataforma han ocupat momentàniament els camps que encara queden per fer visibles pancartes de "Prou ciment" i han encartellat dependències municipals com la seu de Prat Espais o la de Vèrtex, la principal promotora immobiliària d'aquesta nova zona d'habitatges.

Des de Ni Un Pam De Terra denuncien la incongruència "d'un ajuntament que diu defensar els espais naturals i que vol enfortir a la

pagesia a la mateixa vegada que fomenta els canvis a aquesta zona, unes 3,6 hectàrees de camps fèrtils conreables i que ajuden també a la conservació de les aus i on ara s'anuncien 155 habitatges de luxe amb piscina. No permetrem que entrin les màquines en aquests terrenys", afirmen sobre els projectes previstos entre la Barceloneta i la rotonda d'accés a Mercabarna i Polígon Pratenc: "sabem que aquest projecte tan sols beneficiarà a una immobiliària coneguda per destruir la nostra comarca mentre fa gran les seves butxaques, sempre amb la complicitat de l'administració on hi tenen tants amics. Aquest projecte suposaria una passa enorme cap als nostres espais naturals també, una passa més a prop de destruir-los". De ben segur que els nous plans de l'Ajuntament projectats sobre El Prat Nord també comptaran amb l'oposició de la plataforma.

Seat Componentes El Prat rebrà part de la inversió milionària anunciada per la firma

REDACCIÓ / Seat ha posat el contrapunt, amb bona dosi d'estratègia, al tancament de les fàbriques anunciades pel seu rival directe, Nissan. L'anunci de la companyia d'invertir 5.000 milions d'euros en els propers cinc anys beneficiaria de retruc la planta de Componentes ubicada al Prat (encara esmentada com Gearbox). Amb la mirada posada en l'I+D i en el cotxe elèctric, la firma d'automòbils destinarà la inversió a renovar el seu centre tècnic i les instal·lacions de Barcelona, Martorell i l'esmentada del Prat.

Seat ha condicionat aquesta inversió a una aposta decidida del Govern espanyol pel vehicle elèctric. La intenció del grup seria començar a fabricar cotxes elèctrics, a Martorell i en sèrie, a partir del 2025, un cop el Govern i les comunitats hagin donat un impuls decidit a la implantació de punts de recàrrega i als ajuts a la compra d'aquest tipus de vehicles.

La inversió de Seat suposa un gir argumental pel que fa a la fàbrica del Prat. Fa poc més d'un any, el grup Volkswagen rebutjava un pla proposat per Seat Componentes per ensamblar al Prat les bateries dels cotxes elèctrics que es fabriquessin en un futur. L'estratègia de la firma, a dia d'avui, dibuixa un escenari més optimista per a les fàbriques catalanes. ◀

FOTO F. SERRANO

Cap de setmana a la platja: embussos i poques distàncies

J. M. / Les recomanacions del Govern sobre mobilitat no han fet gaire efecte sobre els usuaris de les platges del Prat. El final de la passarel·la de fusta i el començament de la sorra s'ha convertit en la frontera natural per deixar d'utilitzar la mascareta, element d'ús gairebé testimonial sobre la sorra o a la vora del mar. El públic més jove i adolescent, com succeeix a la resta de la ciutat, sembla el menys receptiu -i el menys empàtic- envers la crisi sanitària, i les reunions de grup, amb contacte -força contacte- segueixen ben presents a l'espai costaner pratenç. L'afluència de gent als xiringuitos tampoc feia pensar en un escenari de por al contagi.

Les restriccions de trànsit de vehicles han seguit la línia habitual, amb tancament de la carretera al voltant de les 10.30 els dissabtes i diumenges. Molts pratencs, coneixedors d'aquesta hora "impossible", opten per deixar el cotxe al cementiri i continuar a peu. Sense importar que el sol comenci a saludar amb força, molts enfilen una caminada d'entre 20 i 25 minuts, de vegades amb canalla inclosa i equipatge extra en forma d'hamaca, ombrel·la i parasol. ◀

Encerclat el monument del Cèntric per un accident amb cremades

FOTO F. SERRANO

J. M. / El monument ubicat a la plaça del Mestre Estalella, al costat del Cèntric, roman protegit per tanques des de començaments de juliol. La causa, encara sota investigació, apunta a les cremades que una nena d'uns dos anys va patir en tocar amb les mans la superfície metàl·lica del monument, en una hora de màxima exposició al sol. Segons apunten des de l'Ajuntament, "el tancament és preventiu fins que acabi la investigació", i no hi hauria previst, de moment, cap reforç permanent de la protecció del monument.

L'escultura metàl·lica, de dues peces, ha estat objecte de polèmica en altres ocasions. És habitual veure nens i adolescents mirant d'enfilar-s'hi per utilitzar-la com un tobogà, per mirar d'escalar-la a la màxima altura o bé per fer-hi alguna acrobàcia amb patinets. ◀

Les bicicletes formen part de la seva vida des dels 15 anys

Marta Balagué Garro: “La Covid-19 m’ha perjudicat perquè no he pogut recarregar les existències”

MARGA SOLÉ

Marta Balagué té 48 anys, viu en parella i té un fill de 3 anys. És propietària d’un negoci de venda i reparació de bicicletes que va iniciar el seu pare, Josep Balagué, l’any 1969 i on ella va començar a treballar el 1989. L’any passat va rebre la placa commemorativa de 50 anys de negoci.

■ Des de quan té contacte amb bicicletes?

■ Vaig començar per ajudar el meu pare, però em vaig animar perquè m’agradava la feina i ho vaig convertir en la meua professió. Quan el meu pare va morir l’any 1991, vaig continuar amb el negoci.

■ Els anys 1970 van ser l’època dorada per a vostès o és ara amb la Covid-19?

■ La millor època va ser dels anys 90 al 94. Ara és circumstancial, és una flor d’estiu.

■ Estava preparada? Tenia suficient estoc?

■ A tots ens ha agafat desprevinguts, però que quedi clar que de bicicletes n’hi ha. Les que no es troben són les de menys de 1.500 euros. Pensi que abans del coronavirus era un sector que estava molt estancat i les botigues no en teníem perquè no en veníem. Ha estat una conjunció de què les vendes eren molt planes i en aquest país el confinament ha estat estricte. En altres, amb unes mesures molt menys rigoroses, han pogut vendre bicicletes però aquí hem estat amb les botigues i les empreses tancades i no ens han enviat material. Això ha deixat a les grans marques sense capacitat de reacció i trigaran a tenir material. Calculo que no tindrè bicicletes de forma habitual fins a l’any que ve. A l’agost començaran a arribar però de

manera continuada i per oferir un bon servei, l’any vinent.

■ Es pensava a principis de març que hi hauria aquesta demanda?

Quan vaig veure que ens confiaven ja vaig dir que tindríem molta feina quan poguéssim obrir, però potser no esperàvem tanta demanda; no puc dir volum perquè no hi ha bicicletes i no és veritat que hem venut molt per-

Foto: FERNANDO VECINO

què si no tens bicicletes i a més no en pots demanar... A mi, la veritat, m’ha perjudicat perquè no he pogut recarregar les existències.

■ Què volen els clients, patinets, bicicletes plegables...?

■ Patinets no en toco i de moment només reparo bicicletes perquè moltes persones les han tret dels balcons, pàrquings, trasters... Gent que ni recordava que en tenia l’ha vingut a reparar. Ara hi ha molta demanda de taller, estem saturats.

■ La bici ha desplaçat al cotxe?

■ Hi ha gent que viu i treballa al Prat que normalment va amb cotxe i ara ha decidit anar amb

bicicleta, i també hi ha ciutadans que han agafat por al bus o al metro i han optat per aquesta modalitat de dues rodes. Crec que en aquests moments, més que el cotxe el gran perjudicat és el transport públic.

■ Ha acabat les existències?

■ De les que costen menys de 1.500 euros sí, però en tinc d’aquest preu i molt maques, digui-ho que estarà bé que s’ani-

això sí que esperem que vagi en augment.

■ Que al Prat sigui fàcil anar amb bicicleta per la seva planícia, ajuda?

■ No ho crec, la dificultat de moure’s pel poble amb bicicleta, com a molts altres llocs, és el problema dels robatoris. Si hi hagués més seguretat la gent aniria el triple en bicicleta, però si no saps quete la trobaràs quan surts, doncs en frena el seu ús.

■ Quan arribi la normalitat, la gent tornarà a agafar el cotxe o el transport públic?

■ Esperem que no. Però això és com tots els booms. Es queda un percentatge de gent que li acaba agradant anar amb bicicleta, i un altre que la deixarà al balcó i tornarà a agafar el cotxe, el bus o el metro.

■ Té més feina a vendre o a reparar?

■ Ara mateix a reparar, perquè quasi no puc vendre per manca de material. Amb el confinament vaig començar atenent a domicili els clients que se’ls hi havia penjat la bicicleta abans. Miri, acaba de marxar un noi que li he donat el recanvi que tenia demanat des de la primera setmana del confinament i m’ha arribat avui.

■ Si tingués vehicles de menys de mil euros ara mateix, faria l’agost?

■ Sí, però això era impensable i sols ho han pogut fer les empreses grans i amb molts diners, cosa que no és el meu cas.

Doncs és una pena perquè té clara la vocació de servei! ◀

La nissaga dels Feu, mestres d'obres i constructors pratencs

Un dels primers paletes i mestre d'obres, que tingué el Prat, va ser en Josep Feu Salvadó, era natural de Sant Boi on havia nascut el 1819 (1). Aquest va tenir dos fills també paletes. Ens referim a Josep i Domingo Feu Vallhonrat, els quals havien nascut al Prat, el 1849 i 1850 respectivament (2).

El fill gran Josep Feu Vallhonrat es va casar amb Jacinta Guilera Mora, germana del primer farmacèutic fill del Prat, en Baldiri Guilera Mora (3). El matrimoni que residia al carrer Bunyola (avui Ferran Puig) va tenir tres fills, Rosalia, Albert i Palmira (4). El noi Albert Feu Guilera va néixer el 1876, hi va seguir l'ofici del seu pare.

En Domingo Feu Vallhonrat que va ser també mestre d'obres, es va casar amb Josepa Bandé Riera i van tenir quatre fills, un noi Adolfo i tres noies, Roser, Teresa i Josepa. (5) El noi no va prosseguir en l'ofici del seu pare, i era l'avi de l'Adolfo i la Gloria Feu..

El 1904, l'Albert Feu Guilera de 28 anys, ja mestre d'obres, quan l'Ajuntament

havia acordat enderrocar les antigues edificacions de la casa consistorial i de l'escola, el Consistori li va encarregar en la modalitat per administració l'enderrocament dels es-

mentats edificis (6). El mateix contractista d'obres va obtenir també la concessió per la construcció de l'actual edifici de l'Ajuntament, segons projecte de l'arquitecte municipal Joan B. Feu, sogre del Dr. Joan Soler Torrens, que va concloure el 1905 (7).

El 1919, l'Albert Feu Guilera, als 43 anys d'edat va construir, pràcticament en sis me-

ses, el magnífic edifici del Centre Artesà, segons el projecte de l'arquitecte municipal Antoni Pascual (8).

L'Albert Feu Guilera va ser diverses vegades regidor i alcalde la població. Va entrar per primera vegada a l'Ajuntament el 1911 com regidor i va mantenir aquest càrrec fins l'any 1920.. Va ser alcalde en tres períodes del 1925 al 1929, 1934-1935 i 1940 (9)

El seu fill Albert Feu Ribas, nascut el 1909, va ser l'encarregat de construir el l'edifici del cinema Monmari, que es va inaugurar el 1947 (10).

La darrera baula d'aquesta nissaga ha estat n' Albert Feu Puig, nascut el 1937.

JOSEP FERRET

REFERÈNCIES:

- 1.- AMEP: Padró municipal 1870.
- 2.- AMEP: Padró municipal 1870
- 3.- AMEP: Padró municipal 1895
- 4.- AMEP: Padró Municipal 1895
- 5.- AMEP: Padró municipal 1895
- 6.- AMEP: Llibre d'Actes 1904. Sessió
- 7.- Data que apareix en la façana de llevant.
- 8.- FERRET PUJOL, J.: El Centre Artesà, Una història; 2015
- 9.- ANDREU DE PALMA: Prat de Llobregat- Ensayo histórico.1958.
- 10.- MARIMON F.: Romàntics del Cinema. Temps difícils, Delta núm. 331, abril 2008.

ENS POTS TROBAR A
 C./ Ribes de Fresor,7 - Telf. 93 370 8311- Fax. 93 370 43 42 - 08820 El Prat de LL.
 C./ Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 59 52 - 08011 Barcelona
 C./ Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 25 54 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
 C./ Lleida,38 08820 El Prat de LL.

#SEGUIM OPERATIUS!

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

► ABECEDARI PRATENC ◀

CONCURS D'ESTIU, PER PUIGMALET

Vint-i-sis paraules de l'abecedari potablava.

Envia les respostes que trobis en un correu electrònic a periodic-delta@gmail.com. També pots fer-les arribar dins d'un sobre al Periòdic Delta (c. Castella, 5). Tens de temps fins al 7 de setembre.

- A** _____ : la fira o dels galls o de la raça Prat.
- B** _____ : l'Antonio Martín, dins del Cèntric.
- C** _____ : el cinema.
- D** _____ : la colla del foc.
- E** _____ : la flor dels camps i de la cuina local.
- F** _____ : som la gent del, com en el llibre de Jaume Codina.
- G** _____ : el Rotllà, la Griselda, el Pere i la Paulina, entre d'altres.
- H** _____ : les cases de la Seda o dels, habitatges singulars.
- I** _____ : l'estany i el mirador de l'...., a prop del Centre Municipal de Vela.
- J** _____ : nom de pila de l'historiador Codina, ànima de la microhistòria local.
- K** _____ : fent teatre des de 1975.
- L** _____ : l'ocell que informa el jovent.
- M** _____ : línia 9 sud.
- N** _____ : el Prat cobert de blanc, com el 1962.
- O** _____ : casal i autogestionat la Llavor.
- P** _____ : la franja litoral on ens remullem.
- Q** _____ : encistellant al Joan Busquets o al Marcilla.

No oblidis incloure les teves dades personals. Entre els màxims encertants sortejarem un àpat per a dues persones gentilesa del Restaurant Sr. Kabuto, un lot de publicacions locals gentilesa d'Amics d'El Prat i una subscripció anual al periòdic Delta. En el proper número s'informarà dels guanyadors. Sort i bon estiu!

- R** _____ : el prat, 91.6 FM.
- S** _____ : la cançó més popular de la Festa Major.
- T** _____ : el Modern, del 1930, el més antic.
- U** _____ : nom de pila de dos alcaldes recents.
- V** _____ : granja de vaques, com ho era la Ricarda.
- W** _____ : l'enciclopèdia wiki del Prat.
- X** _____ : i galana, la vila del Prat.
- Y** _____ : del Remolar, de l'Illa o de la Ricarda, entre d'altres.
- ZZ** _____ : escarxofa i, cuina i música.

M1 **DESPACHO**
/ Viladecans, 5 · 08820 El Prat de Llobregat
EN PLANTA BAJA 45m2 · 375€/mes
PROFESIONALES Y PYMES
Información y reservas: esth@afprat.com 606.36.51.82
Calle Lo Gaiter del Llobregat 2-10 · 08820 Prat de Llobregat

El músic Willy Macià (Pigmy) i l'actor Arnau Puig / FOTOS: ARXIU

L'art en temps de quarantena

Els artistes Willy Macià i Arnau Puig ens expliquen la seva experiència durant la pandèmia

SERGI OLIVERA

Aquesta edició us apropem testimonis directes de dos reconeguts professionals pràctics de l'art i la cultura, per obtenir una mostra de com s'han vist afectats durant els mesos d'irrupció de la pandèmia.

Pigmy posposa la sortida del disc 'Manifestación'

El músic pratenc Pigmy, nom artístic de Vicente "Willy" Macià, ha estat un dels artistes més afectats per l'arribada de la pandèmia a les nostres vides. Just quan arribava el confinament més estricte, es trobava molt a prop de treure al mercat el seu tercer àlbum en solitari sota el nom de "Manifestación", successor de "Miniaturas" (2007) i "Hamsterdam" (2014): "el virus ho va paraitzar tot. La sortida era el 26 de març i es va anular, incloent-hi els concerts de presentació a Saragossa, València, Múrcia, Madrid i a La Capsa. Va ser una mica frustrant després de sis anys treballant però tinc bones sensacions respecte al disc".

L'aturada general va servir per fer canvis: "vaig millorar la masterització amb Javier Roldón de Vacuum Mastering, qui s'ha vist molt perjudicat per la pandèmia, i també vaig canviar de discogràfica: el segell Guerssen de Lleida va aparèixer en escena i vaig decidir que beneficiava al disc. Finalment sortirà en format Lp i Cd, si s'apocalipsi ho permet, aquest octubre".

La reactivació li ha permès tornar als directes, va ser a Saragossa: "la meua segona casa. Em moria per tocar i veure com rebia la gent les noves cançons. Va ser màgic, a més la reducció d'aforament i el públic assegut crea un ambient íntim i beneficia la interpretació. Per desgràcia ara tornen a tancar les sales, vaig fer-ho pels pèls...", explica. Sobre el futur "pel que fa a la creació sóc optimista, sempre hi haurà necessitat i l'ànim no s'ha de veure afectat per circumstàncies externes, una altra cosa és el sector cultural perquè tot això afecta molt negativament a sales, músics, promotors... tocarà reinventar-se i serà necessari que el públic posi de la seva part, perquè tinc la sensació que vivim a un país on no es fa una aposta clara per la cultura i la creació".

Arnau Puig viu en ajornament permanent

L'actor pratenc Arnau Puig s'ha vist totalment afectat professionalment per l'arribada del virus: "va interrompre totes les funcions que tenia des del març fins a final de temporada: un cicle de lectures al Teatre Fortuny de Reus, gira d'Othello per Catalunya, feina de recitador al Liceu i un acte que em feia especial il·lusió: lectures de textos al voltant de la Guerra Civil que fèiem des del Kaddish i l'arxiu municipal per a estudiants del Prat". La sensació que descriu de tot plegat és "de desconcert i d'estar vivint un malson. Com tota la societat però amb l'agreguant que el nostre

gremi cobra per funcions fetes, així que no hem rebut cap compensació pel que no hem treballat", explica.

Ara el sector es troba en plena polèmica pel nou tancament de sales a la zona metropolitana que ha decretat la Generalitat pel risc de rebrot: "no m'explico aquesta criminalització. Durant la 'represa' he anat al teatre en tres ocasions i els protocols eren exagerats: grups, separació, no ens podíem treure la mascareta... ni tan sols senties tossir a ningú. Després surts al carrer i veus una realitat molt més relaxada. Només em queda creure que cap dels polítics que pren aquestes decisions ha anat a un teatre, a un cinema o a un recital aquests dies. Ara amb aquestes mesures el públic començarà a dubtar de la seguretat i això sí que és molt injust".

Ara Puig treballa en un espectacle d'un text de Santiago Rusiñol previst per estrenar a l'octubre a Barcelona, "però la data s'ha anat ajornant. A dia d'avui potser (i toco fusta) estrenem a finals de febrer. La resta de bolos de la temporada passada de moment no s'han pogut reprogramar". Afegeix que "cada vegada menys actors i actrius poden viure d'aquesta professió. Amb les mesures preses aquests dies, se'ns confirma que la cultura no interessa perquè no és rendible i per tant no cal ni escarrassar-se en protegir-la. Teatres cada vegada més petits, aforaments limitats, temporades curtes, molt poques produccions ben pagades... tot plegat és una mica descoratjador", conclou. ◀

L'Arxiu Municipal comença a rebre documents testimonials de la COVID19

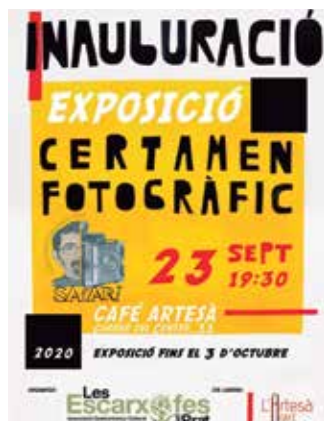
R. / Ja fa setmanes que L'Arxiu Municipal està documentant i s'està fent càrrec dels materials que ens estan fent arribar pratencs i pratencques relacionats amb la crisi sanitària del coronavirus. Els elements que formen aquesta col·lecció documental són diversos: imatges, dibuixos, vídeos, documentació, etc.

Els materials digitals es poden fer arribar a l'Arxiu Municipal adreçant-vos a patrimonicultural@elprat.cat fent constar el nom de l'autor o autora i un contacte, a efectes de la posterior classificació del material.

En el cas d'elements físics ja es poden portar a l'Arxiu Municipal, demanant cita prèvia al telèfon 934 782 858 o bé per correu electrònic patrimonicultural@elprat.cat. ◀

Certamen Fotogràfic Josep Raduà i Torres

R. / La tercera edició del Certamen Fotogràfic Josep Raduà i Torres entregarà els seus premis el 23 de setembre a les 19:30 h a l'Artesà. Les obres es van poder enviar fins el passat 30 de juny. El lema del certamen d'enguany ha estat "Vida quotidiana al Prat" i pretén recollir any rere any les vostres mirades fotogràfiques sobre la realitat del nostre dia a dia. El certamen fotogràfic que porta el nom del company de l'entitat Josep Raduà i Torres. L'objectiu del projecte es crear, amb l'excusa d'un certamen, un punt de trobada d'un llenguatge fotogràfic creatiu i crític, lliure en tots els sentits, amb l'estil d'entendre la fotografia de base

que caracteritzava al Radu, com es coneix popularment al fotògraf pratenc. L'acte atindrà les mesures de seguretat per a la COVID vigents, amb la voluntat d'apropar-se a la normalitat tant com sigui possible. La exposició es podrà visitar al bar de l'Artesà fins al 3 d'octubre. ◀

Preses obre les portes del Teatre L'Artesà

R. / El dissabte 25, diumenge 26 i dilluns 27 de juliol, a les 20 h, la Sala Petita del Teatre L'Artesà acollirà l'espectacle de Laura Giberga amb la cia. ELLA i Teatre Kadish, "Preses". L'espectacle de creació local, que

es va haver d'ajornar pel tancament dels centres culturals com a mida de prevenció de la COVID-19, forma part de La Moderna, l'aposta per la creació local que en aquesta ocasió posarà en escena fets històrics que es mantenen en la memòria de molts pratencs i pratencques.

L'obra està inspirada en els llibres "Les dones del Prat i la repressió franquista", d'autors pratencs com Joan Montblanc i Marga Gómez (basada en experiències de la Colònia Americana del Prat de Llobregat i la presó de dones de Barcelona - actual edifici d'El Corte Inglés de Diagonal-) i "Dones entre reixes", de Neus Ribas. ◀

"Tigre i Paloma", l'exposició amb què la pratenca Cristina Banban porta Lorca a Nova York

R. / Actualment la pratenca Cristina Banban viu a Nova York, on presenta la seva segona mostra en solitari, inspirada pel poeta espanyol. A causa de la crisi sanitària la inauguració es va celebrar en línia i en aquestes últimes setmanes ha rebut visites de col·leccionistes i compradors amb cita prèvia. Quan Cristina Banban (Barcelona, 1987) estava ultimant la seva exposició, la seva segona en solitari a Nova York, va arribar la pandèmia. La seva sèrie "Tigre i Paloma", en lloc de presentar-se en la 1969 Gallery de l'Lower East Side, com estava previst, va debutar de manera digital. Es va respectar el dia de la inauguració, el diumenge 17

de maig. Aquest dia, amants de l'art contemporani que habiten el fus horari que correspon a la seva ciutat d'acollida van poder gaudir d'una primera mirada a les seves noves pintures. Encara que fos a través d'una pantalla. El nom del seu treball ve del poema "Sonetos del Amor Oscuro" de Federico García Lorca. En 2017, Cristina va rebre l'Art Club Prize de la Royal Academy of Arts de Londres a la millor obra d'un artista menor de 35 anys. ◀

Enlaira LAIKA, tercera edició del laboratori artístic d'Unzip

R. / El laboratori LAIKA és una llançadora de projectes que treballa en sessions de creació i seguiment amb un grup d'artistes i agents culturals del Prat. Enguany és la tercera edició i se segueixen impulsant projectes que volen començar a desenvolupar una part de les seves propostes, estructurar-les o bé aprofundir en la recerca.

Cada divendres del mes de juliol (3, 10, 17 i 24), el grup es troba per compartir els diferents avenços individuals, identificar tangències entre els projectes i els objectius del programa d'arts visuals, punts de partida i oportunitats, en un procés d'intercanvi i autogestió que implica també testar els projectes amb el públic i comunitats a mesura que es van desenvolupant.

La tercera edició de LAIKA es vincula a la Convocatòria /Unzip 2020: de les tres propostes que es desenvolupen en el marc del laboratori, el mateix grup decidirà la guanyadora de la modalitat Exposició i que continuarà el seu procés de treball i aprofundiment entre els mesos de setembre i desembre.

En aquest sentit, LAIKA LAB planteja altres possibilitats en la presentació de propostes artístiques a les convocatòries d'art, la presa de decisió i valoració de projectes i formes de fer més comunitàries respecte als processos habituals de jurat d'aquestes convocatòries. Proposa un espai d'intercanvi i discussió, obert, que posa també en diàleg crític el sistema de convocatòries artístiques per al foment de la creació. ◀

UNA PRATENCA PEL MÓN / MARGA SOLÉ

Una de les ciutats que més em va impressionar d'Israel fou Sant Joan d'Acre o Akko, Patrimoni de la Humanitat per la Unesco i una de les ciutats més antigues del món. Propera a la badia de Haifa té més influència àrab que jueva. Està rodejada de muralles amb un impressionant nucli antic de carrerons i passadissos plens de sorpreses: la ciutat subterrània dels croats, el túnel dels templers, l'antic mercat vell, el port o el bany turc Al-Basha construït fa més de tres-cents anys i que avui és un museu.

En visitar la ciutat vella d'Acre ja em vaig adonar que existia una altra ciutat sota els carrers antics. És la ciutat croada que fou construïda el segle XII i destruïda el 1291 pels mamelucs que van conquerir Acre i van expulsar els cristians posant fi al segon Regne dels croats de Jerusalem. La ciutat va quedar en runes més de cinc-cents anys fins que van arribar els turcs otomans i van edificar la seva ciutat damunt les runes dels croats. Acre és una ciutat històrica amb molta vida. L'any 950 fou murallada durant el règim musulmà i és molt interessant caminar per damunt dels murs que voregen l'antiga ciutat.

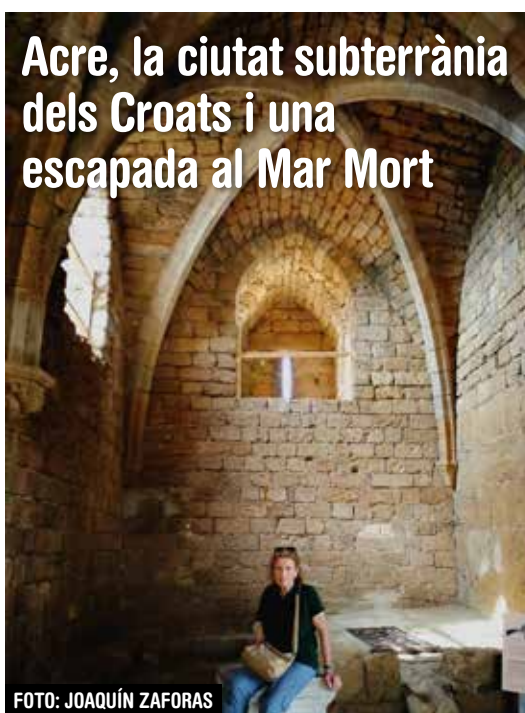

FOTO: JOAQUÍN ZAFORAS

A la dècada de 1950 van començar les excavacions que avui permeten visitar l'antiga ciutat subterrània. Tot plegat és un viatge històric a través del temps.

Després de les obres i la posterior restauració s'ha recuperat sols el 4% de la ciutat croada d'Acre. Es veuen sales, carrerons, cambres i el túnel dels templers que permet recórrer la seva longitud de 350 metres des de l'antiga fortalesa fins al port, que és tant antic, que Kambizes ja el va mencionar quan va conquerir Egipte els anys 527-525 aC. Durant les croades el port d'Acre fou la principal porta d'entrada a Israel.

També és una bona experiència acostar-se al Mar Mort, un llac situat 400 metres per sota del nivell del mar. Les seves aigües molt salades fan que suris fàcilment però no et permeten nedar perquè a cada braçada l'aigua et dona la volta i al final no saps si nedes crol o esquena. És habitual untar-se tot el cos amb fang negre dels voltants

del llac perquè es diu que és ric en minerals que s'utilitzen per a tractaments terapèutics i cosmètics. La feina és després per netejar-se'!

► Un pèl de llengua

Bitlles o bowling?

Per a aquest estiu us volem proposar un joc per jugar-hi a l'aire lliure i en família. Es tracta de les **bitlles** (si us plau, no en digueu *bolos*), un joc de carrer, tradicional i popular, que havia estat molt arrelat a Catalunya i que ara s'està recuperant, fins al punt que ha esdevingut esport federat. Des de l'any 2007 existeix la Federació Catalana de Bitlles i Bowling.

Per jugar a bitlles, cal plantar-ne sis a terra i fer-les caure mitjançant tres **bitllots** (bitlles petites, semblants a una mà de morter), que es llancen per l'aire, però arran de terra i que quan topen amb les

bitlles les fan caure. La forma més corrent és jugar a fer bitlla: aconseguir deixar una sola **bitlla** plantada i fer caure totes les altres. Quan es fan caure totes es diu que s'ha fet **llenya**.

I TU, JUGUES EN CATALÀ?

El **bowling** és un esport molt semblant a les bitlles, però es practica en un establiment públic tancat en què, generalment, hi ha diverses pistes de joc. De l'establiment, no n'hem de dir *bolera*; en català s'anomena bowling, com l'esport. El bowling consisteix a fer caure 10 bitlles disposades en triangle, llançant-hi una bola una mica pesada, que va rodolant per la pista fins a les bitlles i les tomba.

Divertiu-vos molt i bon estiu a tothom!

JOBLANC

Neteges industrials tècniques - Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos
- Claveguerams
- Fosses sèptiques
- Inundacions pàrquins

Juan Fco. Mesa **GERENTE**

Tel. 675 27 52 52

CNL El Prat de Llobregat - C. de Ramon Llull, 12, 2a planta
Tel. 93 379 00 50 ext.5560 - elprat@cpl.cat

ARC DE SANT MARTÍ / VICENÇ TIERRA

Tapats o coberts

Quan a la T1 veïem aparèixer els passatgers asiàtics amb mascareta, dèiem que eren d'una altra cultura. Ara mateix, hi anem tots pel carrer així i no ens plantejem més que una qüestió: la prevenció i la protecció.

Però el tema de cobrir-se el rostre o de tapar-se'l és quelcom ancestral. Ho pots fer per interpretar un paper, al teatre o al cinema; senzillament perquè t'agrada (a l'època del carnaval); per recomanació sanitària (la pandèmia); per confort (fa massa fred i un passamuntanyes ajuda); per no ser reconegut (t'amagues).

Al teatre grec clàssic de fa més de 20 segles, els actors i actrius portaven una màscara per tal que s'assemblessin el màxim possible al personatge que representaven. Al teatre tradicional japonès -que prové del segle XVII-, un teatre compost bàsicament per ser cantat i ballat, les actrius executants (que feien papers masculins i femenins) duïen les màscares que cobrien el seu rostre perquè la història que expliquen la relaten a través de la gestualitat i el moviment, i la cara poc importa. Al carnaval de Venècia, que va tenir el seu màxim esplendor els segles XVII i XVIII, les disfresses i les màscares han estat de sempre -i encara avui en dia- una obra d'art per admirar (al respecte, cal remarcar una curiositat que és que als seus inicis, a finals del segle XIII, el carnaval venecià vehiculava la cohesió social perquè entraven en contacte les classes altes i baixes de la ciutat a l'anar tothom disfressat i no distingir-se'n la procedència de cadascú).

Titelles per als nens i nenes (que ja incorporen la "màscara" en el mateix disseny del personatge)... O dur carotes de calaveres o de bruixes per fer por pel Halloween... O escenificar protestant en una manifestació ciutadana amb morrions i mor-

dasses, la manca de llibertat d'expressió... O dur passamuntanyes per no ser identificats (zapatistes mexicans, on el "subcomandante" Marcos n'era una icona)... I ja no parlem d'indignitats com el Ku Klux Kan -creat als Estats Units el segle XIX-, amb les seves llargues i punxegudes caputxes.

Al 1911 hi va haver una important pesta a Manxúria (a la Xina) que ja va activar el tema de les mascaretes sanitàries. Amb la Covid-19 que hem patit i de la qual encara ens queden les seqüeles -formals, psicològiques i reals-, hem fet de la mascareta un peça més de la

“Quan a la T1 veïem aparèixer els passatgers asiàtics amb mascareta, dèiem que eren d'una altra cultura”

vestimenta. Fins al punt que si te la fas fer per un sastre jueu ultraortodox de Brooklyn, a Nova York, et pot costar des de 50 fins a 300 dòlars, depenent del disseny, de la tela i del brodat.

La saviesa popular reflecteix en un refrany allò de què “Pedaç ben posat, tapa un forat”. No sé si tenim molts forats o necessitem molts pedaços. Però el que sí estic comprovant circulant amb la mascareta pel carrer, és que han retornat les salutacions gestuals amb les mans, més properes i que indiquen clarament la necessitat emocional de fer veure a l'altra persona que te n'has adonat de la seva presència i que te n'alegres. Igual com, per altra banda, es pot comprovar que als periodistes sagaços ara els serà impossible llegir a distància els llavis dels famosos o dels polítics, per moltes càmeres amb zoom que hi hagi: hi ha el filtre visual de la mascareta.

CONSEJOS SALUDABLES

Un grupo de enemigos dispuestos a fastidiarte

Llega el verano: sol, playas, relax, ocio a medias, momentos de quedarnos en casa más ratos de lo normal, etc... pero también insolaciones, quemaduras, bichos y otros problemas. Lo que faltaba. Para que este año no te pille fuera de juego, te ofrezco una guía completa para prevenir los males típicos de la época más calurosa del año.

Quemaduras solares

La obsesión por el bronceado no es excusa para tomar riesgos inútiles. Evita tomar el sol de 11 de la mañana a las 4.00 de la tarde. También te puedes broncear y mucho a partir de estas horas, dando un paseo por la orilla y así le irá genial a tus piernas.

Deshidratación

Se produce a medida que las altas temperaturas hacen mella en nuestro cuerpo y consumen nuestras reservas de agua y sales minerales. Además recordar que en edades avanzadas, la sensación de ser se pierde.

Deshidratarse puede dar síntomas como diarreas, fiebre, vómitos... Aumenta el aporte de líquidos con agua y también bebidas isotónicas.

Insolaciones

Son la consecuencia de una excesiva exposición al sol y se traducen en dolores de cabeza, fiebre, agotamiento, vómitos. Evitar el sol del mediodía, no consumir té, café o bebidas con gas, porque pueden provocar deshidratación y facilitar la insolación. Protege la cabeza del sol...

Infecciones

Son más habituales en verano, por la alta exposición a situaciones de continua humedad. Evita mantener la ropa de baño húmeda durante mucho tiempo, es un caldo de cultivo para los hongos. La ropa de algodón va muy bien.

Diarreas estivales

Son un clásico del verano. La recomendación evitar productos elaborados con huevo y conservar los alimentos en el refrigerador. Hay un producto “Kuzu”, que va muy bien para estos momentos. Se mezcla en agua, en sopas calientes...

Picaduras de insectos

Utiliza repelentes para insectos, hay gran variedad tipo barrita y si eres alérgico, lleva siempre contigo epinefrina o cualquier otro medicamento recetado por tu médico.

Aprovecha los rayos solares a las horas adecuadas. Disfrutemos el verano y carguemos pilas para un Invierno imprevisible. Recuerda tú puedes mejorar TU SALUD.

NIEVES GARCÍA DELGADO
Naturópata y Nutricionista
mariagarcia.consulta@hotmail.com
CENTRE MÈDIC MARINA

JUNY-JULIOL 2020

- Eladio del SOL VAQUERO, el dia 16 de juny, als 87 anys.
- Juana DOMÍNGUEZ HERNÁNDEZ, el dia 18 de juny, als 85 anys.
- Paquita POZUELO GARCÍA, el dia 18 de juny, als 90 anys.
- Carme VENTURA ROVIRA, el dia 19 de juny, als 73 anys.
- Manuel ALBERT MARTÍN, el dia 20 de juny, als 62 anys.
- María Auxilio PEÑA SÁNCHEZ, el dia 21 de juny, als 73 anys.
- María ALFONSO FERRANDO, el dia 22 de juny, als 77 anys.
- Agustí AROCAS MARTÍN, el dia 23 de juny, als 74 anys.
- Ana BLÁZQUEZ CALVO, el dia 24 de juny, als 79 anys.
- Margarita LOIS SAMBADE, el dia 25 de juny, als 97 anys.
- Matilde SIMÓN AGUILERA, el dia 25 de juny, als 87 anys.
- Concepción RECHE GÓMEZ, el dia 26 de juny, als 74 anys.
- Maria MATA VENDRELL, el dia 27 de juny, als 93 anys.
- Pablo GARCÍA ÁLVAREZ, el dia 30 de juny, als 69 anys.
- Antonia GARCÍA RODRÍGUEZ, el dia 1 de juliol, als 88 anys.
- Antonia FERNÁNDEZ GARCÍA, el dia 1 de juliol, als 60 anys.

- Josep PUGÉS CARBÓ, el dia 2 de juliol, als 69 anys.
- José BEL SALES, el dia 3 de juliol, als 84 anys.
- Juan JIMÉNEZ HERNÁNDEZ, el dia 4 de juliol, als 82 anys.
- Julián ROMERO ÁLVAREZ, el dia 5 de juliol, als 80 anys.
- Ana LIRÓN LÓPEZ, el dia 6 de juliol, als 86 anys.
- Josefina LAHOZ BARRANCO, el dia 7 de juliol, als 90 anys.
- Herminia ARGELAGUES RIBAS, el dia 10 de juliol, als 92 anys.
- Jesús SÁIZ GARCÍA, el dia 10 de juliol, als 56 anys.
- Torcuato GÓMEZ NAVARRO, el dia 11 de juliol, als 85 anys.
- Anna ECHARTE BOU, el dia 11 de juliol, als 55 anys.
- Honoria ÁLVAREZ IGLESIAS, el dia 12 de juliol, als 88 anys.
- José RUBIA GARCÍA, el dia 13 de juliol, als 92 anys.
- Adrián FELIPE MARCOS, el dia 15 de juliol, als 87 anys.
- Marcelino BENITO HERNÁNDEZ, el dia 16 de juliol, als 72 anys.
- Encarnación SÁNCHEZ JIMÉNEZ, el dia 18 de juliol, als 80 anys.
- José MARTÍN BOULLÓN, el dia 18 de juliol, als 80 anys.

#Piera
ASESORÍAS Y SERVICIOS

Avda. Verge de Montserrat, 114 · 1º 1ª
08820 El Prat de Llobregat · Tel 93 379 57 04
www.asesoriapiera.com

TANATORI EL PRAT DE LLOBREGAT Al seu costat **ÀLTIMA**

Camí de Cal Met Natrus, s/n
08820 El Prat de Llobregat
Horario: de 8:00 a 21:00 h.
T. 93 478 08 31

900 230 238 (11h)
www.altima-sfi.com

ACMA
ASSESSORIA

34 anys d'experiencia empresarial al seu servei

"No tanquem a l'Agost" Bones Vacances!

DEMANI INFORMACIÓ
J. Fontanals

- ▶ Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- ▶ Pymes, Consulting Empresarial
- ▶ Constitució de societats, Protecció de dades
- ▶ Serveis de traducció, documents públics i privats
- ▶ Assessorament Jurídic

Estrenem pàgina web i xarxes socials, segueix-nos per estar al dia de totes les nostres novetats a:
Facebook facebook.com/acmasesores i a Instagram [@acmasesores](https://www.instagram.com/acmasesores)

C. Tarragona 42-44, Local 4 · El Prat de Llobregat · Telèfon 93 478 05 49 · acm@acms.es · www.asesoriaelprat.com

Delta LLOBREGAT
EL PERIÒDIC INDEPENDENT DEL PRAT

Horari d'oficina:
Dimarts i dijous, de 9.30 a 13.30 h
Carrer Castella, 5 baixos

Telèfon: 93 370 05 33
Correu electrònic:
periodicdelta@yahoo.es

Futbolista pratense

Miriam Sánchez Gómez: “Me llamaban marimacho, pero eso me sirvió para fortalecerme”

T. ESPIGARES

Cuando el fútbol era un deporte netamente de hombres Miriam Sánchez empezó a jugar con sus compañeros de colegio. Con 33 años y después de estar en el Terrassa esta temporada ha conseguido ser sin duda una de las mejores futbolistas pratenses de todos los tiempos con unos 400 partidos disputados y 200 goles en su casillero personal.

■ **¿Qué recuerdas de tus primeros años?**

■ Era un torbellino, no paraba. Iba con la pelota a todas partes.

■ **Eres goleadora.**

■ Normalmente he jugado de media punta o delantera centro.

■ **¿Qué es el fútbol para ti?**

■ Un estilo de vida

■ **¿De dónde te viene tu afición?**

■ Si te soy sincera no lo sé. Nadie de mi familia se ha dedicado, ni ha jugado nunca.

■ **¿Cómo ves el auge del fútbol femenino?**

■ Ha cambiado bastante. Ahora le han dado un pequeño empujón, aunque todavía queda mucho por evolucionar. Faltan muchas ayudas. La verdad es que ha habido un cambio considerable con respecto a cuando yo empecé. Hoy en día hay chicas jóvenes que ya tienen mánagers.

■ **Tras pasar por el Terrassa, ¿cómo te planteas el futuro?**

■ Espero seguir jugando, aunque no al mismo nivel. He dedicado mucho tiempo en mi vida y he sacrificado muchas cosas por el fútbol: vacaciones, estar con la familia, etc. Tengo sentimientos contradictorios respecto al fútbol. Me gustaría aprovechar el tiempo que tengo ahora para hacer lo que no pude hacer en su momento. Pero sigo teniendo el gusanillo.

■ **¿Cómo valoras el nuevo convenio del fútbol femenino?**

■ Es un paso adelante, pero queda mucho hasta llegar a profesionalizar el fútbol femenino al nivel de los chicos.

Miriam Sánchez Gómez / Foto: F. Serrano

“El convenio del fútbol femenino es un paso adelante. Queda mucho hasta profesionalizarlo al nivel del masculino”

■ **¿Eres optimista con el futuro?**

■ Si, pero ojo el fútbol de ahora no es el de antes. Ahora, incluso en el fútbol femenino, hay mucho marketing y mucho negocio. Quiero pensar positivamente y espero que evolucione mucho más. A nivel europeo hay países como Alemania o Francia, que están mejor que nosotros. Aquí queda mucho por hacer.

■ **¿Cómo ves el fútbol femenino local?**

■ Flojo. La verdad es que debería de haber más. Yo que he tenido la oportunidad de jugar fuera en categorías superiores, he podido ver que en otros lugares se fomenta más el femenino como por ejemplo, el Cornellà.

■ **¿Te ha costado dinero el fútbol?**

■ Si claro, en su momento, en la época de la AE Prat nosotras pagábamos. Luego ya fui subiendo de categoría y ya no pagaba.

■ **¿Sigue habiendo diferencias y clases?**

■ Bastante... Mientras que el fútbol profesional masculino se ha reanudado no ha pasado lo mismo con la liga Iberdrola de Primera División Femenina.

■ **¿Tuviste momentos complicados jugando en equipos mixtos?**

■ Si, lo típico entonces. Me llamaban marimacho pero no fue un trauma para mí, me daba igual. Yo quería jugar y punto. Eso me sirvió para fortalecerme.

■ **Referentes futbolísticos.**

■ Admiro a Messi y el fútbol del Barça.

■ **¿Tu peor y mejor momento futbolístico?**

■ Sin duda, el peor la lesión del ligamento cruzado en donde estuve seis meses de baja. Y el mejor, justo antes de esa lesión, en mi última temporada con el Atlètic Prat antes de lesionarme y que era cuando mejor estaba.

■ **Hobbies.**

■ Viajar

■ **Plato favorito.**

■ Entrecot al roquefort

■ **La persona a la que tienes que agradecer tu formación.**

■ Al entrenador que tuvimos en el Atlètic Prat a David Amelibia [jugador de la AE Prat en los años 80]. Sacó lo mejor del equipo y de cada una de nosotras individualmente. ◀

Veintiocho años disfrutando del fútbol

Miriam, de 33 años, trabaja de educadora infantil en la Escola Bressol el Coixet de Hospitalet. Se inició a los 5 años en el Jacinto Verdaguer hasta los 12 para más tarde seguir en el instituto jugando con equipos de fútbol sala mixtos. A los 18 años fichó por el femenino de la AE Prat en donde jugaría durante 2 años. Más tarde cambió de barrio y marchó a la Unificación Prat en donde estuvo durante 5 temporadas antes de la fusión del Atlètic Prat Delta en Preferente

en donde pasó 5 años más. Hace tres, en la temporada 2016-17 fichó por el Pallejà de Primera División Nacional en donde estuvo dos años para finalmente el año pasado jugar en el Terrassa de la misma categoría. Ha formado parte durante tres años de la selección catalana de fútbol playa y actualmente no descarta seguir disfrutando del fútbol. Vive con su madre, Amelia y de su padre Vicente tiene una hermana de 19 años -Dalia- que también juega al fútbol.

Javi Martos, fichaje estrella para la AE Prat

MANOLO GOL

El AE Prat ha sellado el fichaje más importante de su historia, pues la llegada del potabla Javi Martos, de 36 años, significa tener al jugador con más partidos en Primera (246) de todos los pratenses, además de ser el segundo con más partidos como profesional (427) por detrás de Juan Carlos Moreno (454).

Procedente de la Terlenka fichó por el fútbol base del Barça en donde coincidió con Messi en el Barça C. Ha jugado en la Primera División búlgara con el CSKA de Sofía, en Grecia con el Iraklis y en Bélgica con el Charleroi, donde acabó siendo el capitán y uno de los jugadores más importantes de su historia. La liga pasada jugó en el Andorra en Segunda B, por lo que ha viajado por 4 países antes de regresar a casa.

La secretaría técnica del Prat sigue confeccionando la plantilla para la temporada 2020-21. Destacar las últimas bajas de Albert Caparrós 'Capa' y la de David Cárdenas que ya había renovado, pero por cuestiones familiares marchará a Noruega y jugará en el Os Turn, equipo de 4ª División. Cárdenas se va tras ser uno de los jugadores importantes en las últimas dos temporadas con 74 partidos y 5 goles.

Resaltar también otro fichaje mediático, el de John Neeskens, carrilero zurdo que procede del Formentera y con un amplio recorrido por todo el mundo. Es hijo del exjugador holandés del FC Barcelona con el mismo apellido. De este modo la plan-

Luis Quiñero, presidente de la AE Prat junto a Javi Martos / Foto: web AE Prat

tilla está así hasta el momento, con 16 jugadores:

Porteros (1): Pepo (El Catllar).

Defensas (6): Oriol Ricarte, Diego Garzón (Granollers), Héctor, Erik Sarmiento (Manresa), Javi Martos (Andorra) y John Neeskens (Formentera).

Medios (5): Padilla, Guzmán, Putxi, Montero (Nàstic) y Adri Díaz (Badalona).

Delanteros (4): Christian Carracedo (Ceuta), Xavi Civil (Vilafranca), Gerard Artigas (Lorca) y Adrià Recort (Horta)

- Bajas (14): Andrés (Figueres), J.Maiello, D.Argilaga (La Pobla), T.Peris (Cornellà), Capa (Horta), Cárdenas (Os Turn, Noruega), Arjona, Toni (Izarra), Guiu (Llagostera), Fayal, Sergi García (Alavés B), Acedo (Sabadell), Pachón (Girona B) y Raillo.

Harán la pretemporada con el primer equipo los jugadores Dani Gutiérrez, Dani González y Jon Luna, que tras su etapa juvenil suben al Prat B. Jon Luna ya hizo la pretemporada la campaña pasada.

ATLETISME

La Cursa Delta Prat del 2020 es cancel·la

L'organització de la Cursa Delta Prat ha decidit cancel·lar definitivament l'edició d'enguany que en principi s'hauria d'haver celebrat el 3 de maig i que per la pandèmia del Covid 19 la van ajornar a l'últim trimestre de l'any.

Les preocupacions de salut i la seguretat tant dels corredors com de col·laboradors i voluntaris sumat a les incerteses de les últimes setmanes han portat a l'organització a cancel·lar.

El Periòdic Delta, un dels seus organitzadors ha volgut agrair una vegada més el suport i fidelitat dels espònsors, sense les quals no seria possible aquesta prova atlètica amb vint anys d'història.

La Delta Prat oferirà a tots els inscrits la possibilitat de canvi de nom o de mantenir la inscripció per l'edició del 2021 sense cost addicional. ◀

Sortida edició passada / Foto: Arxiu Delta

BÀSQUET. LEB PLATA

El sènior LEB deixa pràcticament perfilada la plantilla

JOAN CENTELLES

Quan encara està per definir com serà la competició del LEB PLATA per la temporada 2020-21 amb els dubtes que es plantegen de quins equips jugaran, l'inici de la lliga i si els partits es jugaran a porta tancada, el CB PRAT va ser el primer equip a presentar les seves credencials per competir a la categoria i pràcticament ja té la plantilla tancada.

Dani Miret continuarà al capdavant de l'equip i com a gran novetat tindrà com ajudant a Pere Pràxedes, un dels millors jugadors pratencs, que s'incorpora al Club on es va formar.

Es manté el nucli de la passada temporada amb Carles Marzo, Marc Sesé, Gerbert Martí, Marc Blanch, Arnau Parrado i probablement Vinicius al que s'afegeix el base Joan Creus completant bequip els vinculats del Joventut de Badalona Adrià Domenech i Kris Helmanis, que ja han debutat amb els potablava, més les joves "perles" Zsombor Maronka i Yannick Kraag. Una plantilla il·lusionant i que, sens dubte, farà que el públic pugui gaudir d'un gran bàsquet.

Per altra banda, cal destacar també la renovació de l'acord de col·laboració entre Joventut de Badalona i el CB Prat i que arriba a la setzena signatura

no consecutiva de relació entre ambdues entitats. CB Prat i Penya continuaran lligats un any més en aquest projecte esportiu de col·laboració on bequip badaloní seguirà aportant un nombre important de jugadors a les files pratencques

El sènior femení també ho deixa tot preparat per a la 1a Catalana

Dani Colell amb l'entrenador ajudant Alfonso Rey i el delegat Ferran Serrano continuaran al davant de bequip invicte del Sènior Femení en una temporada que no serà fàcil, ja que el nivell de la Primera Catalana és molt alt.

Han renovat vuit de les onze jugadores que tant van

El pratenc Pere Pràxedes serà l'ajudant a la banqueta del Dani Miret / Foto: P. Pràxedes

fer gaudir a l'afició. Elles són, Mercè Vega, Raquel Garcia, Nuria Alemany, Aina Trigueros, Ana Martínez, Carla Bello, Stefy Gallego (capitana) i Sandra Tienda en tant que Sara Besa jugarà en el Sènior B amb opcions de jugar en el primer equip. Com a noves incorporacions hi ha Júlia Alsina provinent del Martinenc i Gemma Sagristà del BAM a més de Carla Vázquez que fa el salt des de bequip Júnior. ◀

BÀSQUET

Els dos equips de l'AE Bàsquet Pratenc estaran a Segona

La Federació Catalana de Bàsquet (FCB) ha confirmat l'ascens del sènior 1 masculí de l'AE Bàsquet Pratenc-Lisant a 2a. Catalana. Recordem que arran el COVID 19 la FCB va donar per finalitzada la competició i el conjunt entrenat per Albert Valladosera va quedar pendent com primer equip reserva per

l'ascens fins a quadrar les categories i després de quedar tercers a la seva lliga. Meteòrica la trajectòria de l'equip local que en tres anys ha pujat consecutivament des de Territorial a Segona. D'aquesta forma els dos equips sèniors de l'entitat estaran la següent temporada a 2a. Catalana. ◀

Sènior 1 de l'AE Bàsquet Pratenc / Foto: F. Serrano

COVID 19

El rebrot del coronavirus obliga a noves mesures a l'esport

En l'àmbit esportiu, el recent rebrot del coronavirus en l'àrea de Barcelona i zona metropolitana ha obligat a l'ajuntament del Prat a prendre noves mesures de prevenció.

Des del dia 19 de juliol s'ha procedit al tancament de gimnasos, complexos esportius i pis-

tes esportives i només es podran celebrar esdeveniments a porta tancada i sense públic.

Romandran obertes les piscines descobertes. Es mantenen els casals esportius i activitats d'estiu per a infants i joves seguint els protocols establerts de seguretat. ◀

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

- ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat
- ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confecció i Dipòsit Comptes Anuals
- GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials
- ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

Carrer Lo Gaiter del Llobregat, 2-10, 1r 1a • 08820 El Prat de L. • Tel. 93 379 85 66

Aquest estiu, més que mai
gaudim
del Prat

#alpratenscuidem

